

védelem egyidőre véget vetett a konzervatív párt s benne Szécsen Antal nyilvános szereplésének. Ő a zavargások kitörésekor Bécsbe ment s igyekezett érintkezni az udvarral és az osztrák intéző személyiségekkel, még akkor is remélve a viszály békés kiegyenlítését, ha mindjárt súlyos áldozatok árán is. Az 1848 szeptember 22-ki schönbrunni manifesztumnak, mely az új törvények érvényét nem vonta kétségbe, a Szécsen tollából folyt a tervezet, ki akkor gróf Dessewffy Emil, Ürményi József és Zsedényi társaságában Bécsben időzött s kinek tanácsát a magyar ügyekben többször kikérték, ha nem is követték. Október havában Ischiben tartózkodott, honnan külön futár által hívták az Olmützbe áthelyezett udvarhoz, melynél november 2-án megérkezett. De míg több konzervatív Windischgrätz főhadiszállásán előzékeny meghallgatást nyert, mi alatt Hummelhauer udvari tanácsos emlékiratot dolgozott ki a magyar kérdéssel, Jósika Samu pedig egy császári manifesztum kidolgozásával volt megbízva «Magyar-Horvát-Szlavon-Erdélyország és a Határvidék népeire», — Szécsen-nél Olmützben csak szinleg álltak szóba, nehogy kitűnjék, hogy hiába hívták. Pedig úgy volt. Szécsen meghívása és megérkezése között az olmützi irányadó körök nézeteiben nagy változás állott be: a magyar kérdést nem kívánták többé megoldani, hanem egyszerűen, amaz tüzzel-vasal végéig szakítani, a mihez a magyar viszonyok ismerőjének tanácsára nem volt semmi szükség. A konzervatívok minden kísérlete, Magyarország alkotmányából valamit megmenteni, hajtörést szenvedett. Minden kísérlet megfűszert az ellenség indulaton, mely Magyarország vesztét határozta el.

A jog-elkobzás idejében a diadalmos önkényuralom csak annyiban tett különbséget forradalmárok és konzervatívok között, hogy az utóbbiakat nem üldözte. A politikai jogok gyakorlásának tere azonban egyenlően el volt zárva mindnyájuk előtt, a ki nem kívánt honfitársai üldözőjének ajánlkozni.

Szécsen 1850-ben hosszabb külföldi utra indult Francia- és Angolországba, és csak 1860-ban merült föl ismét a nyilvános szereplés tere, midőn részt vett a «megszaporított birodalmi tanács» üléseiben, e sokféle magyarázattal találkozók nehéz helyzetben is meg tudván őrizni az elismerést hazafiusága, ha nem is a rokonszenvet elvei iránt.

1860-ban az októberi diploma megjelenése alkalmával tárca nélküli miniszterre és valóságos belső titkos tanácsossá nevezették ki.

Az újabb alkotmányos aerában, 1865-ben, mint képviselőjelölt is fölépelt. Pártállása és ismert politikai irányja azonban nem kedvezett azon tervének, hogy megválasszák. E így csak mint a főrendiház tagja tűnt föl több ízben szónoki tehetsége és széles körű ismeretei által.

Abban a kérdésben, melynek alkalmából arcképét bemutatjuk, egyike volt a «mérsékeltbb ellenzékieknek» s ez alkalommal mondott beszéde a javaslat ellen az egyetlen jelentékenyebb beszéd, mely e tárgyban a világiak részéről tartott.

Szécsen Antal gr. az irodalmi tere mint kitűnő publicista és essay-író tűnt föl. 1851-ben a «Jelenkor politikai kérdéseiről» írt hosszabb tanulmányt. Az akadémiában, melynek tiszteleti és igazgatótanácsi, és a Kisfaludy-társaságban, melynek rendes tagja, s e két intézetben kívül is, több irodalmi és történelmi tanulmányt nyújtott föl a Budapesti Szemlében, melyeket tartalmasságuk és az essay-forma iránti érzék tüntetnek ki. Így Danteról, Tacitusról, Shakespeare-ről, Wellington hercegről, Kisfaludy Sándorról, a Metternich herceg emlékiratairól, stb. szóló essay-i, melyek egyenként is, össze-

gyűjtve is megjelentek: e tere irodalmunk kitűnőbb termékei közé sorozhatók.

GRÓF KÁROLYI GYULA.

Ama nem nagyszámú arisztokrata nevek között, melyek a nemzet nagy zóme előtt is népszerűséggel bírnak, a legelső egyike a Károlyiaké. Társadalmi fényes állásuk, nagyterjedelmű birtokaik, de különösen az, hogy azonosítani tudták magokat a nemzet ügyével, ott voltak annak védelmezői között s példájokkal, áldozatkészségükkel minden tere elősegíteni igyekeztek az ország boldogulását, bizonyos nimbust szerettek nevének, a melyhez hasonlóval birni nem minden nagyúrnak adatott.

Kivált István és György grófok oly emlékeket hagytak magok után a nemzet szívében, melyek bizonyos várakozásra látszanak jogosítani utódaik iránt, kiknek egyikét, gróf Károlyi Gyulát, ez alkalommal bemutatjuk, mint a Györgytől származó család legidősebbjét, a ki ugyan eddigelé, a politikai tere legalább, nem viselt zajos szerepet, de a kit nemes tulajdonai s a társadalmi tere eddig irattott sikerei úgy tüntetnek föl, mint méltó viselőjét egy népszerű névnek és fényes állásnak, mint méltó fiát egy derek apának.

Nevét legujabban a főrendiház közelebbi ülései alkalmából kezdtek emlegetni sűrűbben. A keresztények és izraeliták közötti polgári házasságról szóló törvényjavaslat elleni mozgalomban ugyanis gróf Károlyi Gyulát említik, mint olyat, kinek abban, hogy a főrendiház tagjai oly páratlanul nagy számban jelentek meg a javaslat fölötti szavazásra, — igen jelentékeny része volt.

Gr. KÁROLYI GYULA 1837. június 4-en született Budapesten. Atyja, gróf Károlyi György, a legelkessebb főurak egyike, Széchenyi Istvánnak és Vesselenyi Miklósnak kor- és elvtársa volt, míg anyja, gróf Zichy Karolina, ama hazafias érzésű főrangú két hölgy egyike, kikhez Petőfi ismert költeményét írta, (a másik nővér gr. Zichy Antonia, gróf Batthyányi Lajos miniszterelnök özvegye). — Gróf Károlyi Gyula gimnaziális tanulmányait Budapesten a kegyesrendiekénél, az egyetemieket Bonnban végezte, mire hosszabb tanulmányutakat tett Német-, Francia-, Angolországban és Amerikában.

Az alkotmány visszaállítására 1861-ben tett kísérletek idején a család hevesmegei birtokain lakottsá a tisztújítások megyei aljegyzővé választott. Az országgyűlés fölőszlatása alkalmából azonban ő is lekötözt s Budapestre tette át lakását, időközben gyakran fordulva meg a külföldön, akkor Genfben lakó édes anyja látogatására.

1865-ben már a főrendiházban, mint a ház egyik jegyzőjével, találkoztunk vele, hol atya nyomdokait követve, a kiegyezést pártolók közé tartozott. Ennek dacára azonban mégis összeköttesébe jutott neve az 1866-ki porosz háboru idején alakult Klapka-féle légióval, melyben két testvéröccse, Tibor és István szolgálatot is vállaltak. Ez összeköttesébe azonban nem volt olyan természetű, mely őt az akkori hatalmi tényezőkkel szemben kompromittálhatta volna.

1871-ben megnősült, nőül vevén gróf Károlyi István unokáját, Georginet, kitől egy leány- és egy fiu gyermeke született, neje azonban nemsokára betegeskedni kezdett s dacára a leg gondosabb ápolásnak és gyógykezelésnek, melyben a világ legkitűnőbb orvosainak tudománya versenyzett az aggódo férj gyöngédségével a szeretett nő megmentésében, hosszas szenvedés után 1878-ban elhunyt.

Károlyi Gyula két országgyűlésen, az 1872—75 és az 1875—78-ikén volt Heves-megye kápolnai kerületéből képviselő, mely minőségében a Sennyey-féle pártárválathoz tartozott. Az őt ez időben ért sok családi gyász azonban nem engedte, hogy a közügyekben jelentékenyebb részt vegyen. Terjedelmes birtokainak rendezése és kezelése is igen elfoglalta. Atyja ugyanis még életében ő reá bízta, mint első szülőltre, birtokai nagy részének gondozását, mihez később, 1877-ben bekövetkezett halálával, a többi birtokok rendezése is járult.

Ennek dacára azonban, midőn atyja elhunytával a mindzentapátfalvi ármentesítő tiszai társulat őt egyhangulag elnökévé választá, ezt elfogadá s e társulat az ő vezetése alatt magától a kormánytól is mint a legjobban igazgatott tiszai társulatok egyike lön elismerve, s hogy mintatársulat volt: azt leginkább buzgó elnökének köszönheté, ki e tisztelet mindaddig példás lelkiismeretességgel vezette, míg az ármentesítő társulatok állami kezelés alá nem kerültek.

A társas élet tere akkor kezdett ismét szerepelni, midőn a király őt bízta meg a «vörös kereszt egyesít. szervezésével». Károlyi Gyula fényesen igazolta a beléje helyezett bizalmat, mert oly szövetkezett létesített, mely az ország minden részét és a társadalom minden osztályát föleli s jótékony emberbaráti czéljaira már is tekintélyes segédeszközök fölött rendelkezik. Ő maga tízezer forinttal járult a szövetkezet alapjához s buzgó lelkiismeretességgel vesz részt folyvást annak ügyei intézésében.

A mellett nagybátyja, gróf Károlyi István elhunytával ő lön a magyar írói segélyegyletnek is egyhangulag megválasztott elnöke. Ugyancsak elnöke továbbá a jockey-klubbnak, a lovaregyletnek s annak az ötös bizottságnak, mely a kormány megbízásából a lótenyésztés emelésén fáradozik. Tagja a földhitelintézet felügyelő bizottságának is.

1881-ben másodszer nősült, nőül vevén Pálffy Gerardine grófnőt, özvegy gróf Pálffy Palmé leányát.

Mint ember, atyja valódi hasonmásának mondható. Arisztokrata a szó nemesebb értelmében; előkelő, de nem feszes, sőt kedves, megnyerő modoru. Szenvedélyes gazda, takarékos, a hol a takarékoság van helyén, de egyáltalán áldozatra kész, a hol azt a közjó követeli. Valódi gentleman és talpig magyar ember, kinél magyarsága sajátosságai ép úgy ki vannak fejlődve, mint voltak boldogult atyjánál.

Ennek jellemzésére szolgáljon egy kis adat, mely egyuttal találóan festi az ő nemes büszkeségét és loyális, gyöngéd gondolkodását.

Mult év januárjában az egyetem-utczai palotában fényes estélyt rendeztek, melyre hivatalosak voltak a fővárosban tartózkodó arisztokracián kívül a társas élet előkelőségei. Ez estélyeknek már a korábbi időkben nagy hire volt, a mennyiben a palota gyönyörű termében ilyenkor mindaz ki van fejtve, a mit izlés, fény és pompa csak előállíthat. A király épen Budán tartózkodván, szóba jött, hogy talán őt is meg illeik hívni. A házi gazda ellenkezett.

— Nem volna, — mondá, — a köteles tisztelettel és szerénységgel összeférő, ha egy magán ember felkérné a királyt, hogy házát látogatásával tisztelje meg. Olyan kegy ez, melyre czélozni sem szabad, nem hogy kérni. Annak a kellemetlenségnek, hogy a meghívást vissza legyen kénytelen utasítani, a mi az ő elfoglaltsága mellett elképzelhető, minek tenni ki ő felségét is, magunkat is? Ő felsége tudni fogja, hogy minden magyar ember házában mindenkor szívesen látják a magyar királyt.

S a király, a ki a nyilatkozatról értesült,

csakugyan megtette azt, a mit még soha azelőtt Magyarországon, megjelent a magánháznál rendezett estélyen s igen jól érezte ott magát.

HAJÓTÖRÉS.

(Lord Byron Don Juanjából.)

Negyedszer virradt s nem mozzant az ár,
Halkabb a víz, mint szunnyadó gyerek;
Ótodszer virradt . . . és a bárka áll;
Tenger szelid; ég tiszta, kék, kerek;
Lapátjuk egy van (kettő volna bár!)
S éhségük úgy nő, hogy szavuk hereg;
Nincs hátra más: Junika mopsz ebét
Metélik föl; abból kerül ebéd.

Hatod napon már fogytán bőre, hája;
Juán először bűtlést fogad,
— A drága mopsz apjának volt kutyája —
De éhe nő s gyomrában úgy ugat
Hogy koplását már tovább nem állja,
S nehéz szívvel bár, kegy gyanút fogad
Egy lábiczát, mit Pedrillal felez,
Ki héhabozlja s még egy lábra les.

Már hat nap aboált és a mopszát
Pörkölte tűz le s a halott vizen
Váz-raj tanyázik; minden veszte már
Ha késnek a fivalmak; — és a szem
Vadül tekint . . . vesztül körbe jár;
Víz, bor, kenyér, hús . . . nincs már semmi sem;
Bár egy se szól, e marczangló szemek
Bősz, kamibál sovárgást rejtenek.

S megkezdí egy . . . társának oda süg,
Az közli mással . . . s így tovább megy karba;
A sutogás már fenyegetve zúg,
Vad elszántás int a rekedt zsvájba!
Mind egyetért és egyik sem hazug;
Bevallja mind, hogy épen ezt akarja;
Hús kell nekik! Egy halmi for! De ki?
Sorshúzás döntson! Sors szemelje ki!

De még előbb maradvány-talpakat
És egyenlány borkészcsutát rúgnak el;
Aztán szemük egymáson fennakadt,
De nines, ki mellét késnek tárja fel;
Sors döntse hát . . . ! S már a papír szakad,
S milyen papír! — mizsánnak sírni kell; —
Anyag híján erőszakkal vevék
Jámtal el Júlia levelét.

Nyesik, beírják, keverik s kiosztják
Rémhallgatásban; pereze csillapúl
— Mely mint Prométhé falánk keselyű, ott rág
Belökben és húst követel vadúl —
A fene éhség! Egyetértve hozták
É végzést. A természet maga dúl
Bennök s nem hagy választást senkinek;
S a húzás árát Pedrill' adta meg.

Egyet kívánt csak: messék föl erét;
A gyors sebész megtepte nyakában azt;
Oly szeliden vértét el a derek,
Alig hallottak egy nyögést, panaszt;
Mint jó keresztényén járta meg körét,
S bezárta szentelt nyugalomban azt;
A krucifixust hévvel csókolá,
Aztán nyakát tartotta kés alá.

Fényes jutalmul a serény sebész
Válaszlatott, — de mindent ott hagyta,
Mert mint legszomjas, inkább arra kész.
Hogy a nyitott ér bék levét igya;
Fölvagdálák; — és a milhaszna rész
Tengerbe hull, mint béle és agya,
A mit két czápa rögtön elkapott;
A többiből tört a hajó esapott.

Csak hátrán, négyen nem kértek belőle,
Kik nem lihegették húsa ily vadúl,
Meg Don Juan, kit már kutyája bőre
Kétségbejuttat; most keserve túl
Csap gútáin; étvágya teng s a póre
Tagok láttára mélyen undorba fúl,
Part volt valóban; széles sziklafal,
Bár zord a népszerű és az élől,
Versenly hogy' ennék mestereiből ő?!

Jobb is, hogy így tön; rémitő eset,
Irtóztató volt az utóhatás;
Órjogni kezdtek a főrzések,
Hangzott füvölt, bősz káromkodás;
Tajtékozó szájjal ittak sós vizet,
Göres húzta őket, rázta szörnyű láz,
Ugattak, sírtak, bögtek rémes jajjal,
S meghaltak végre, ördögi kacajjal.

És még az' éjjel bő zápor szakadt;
Epedtek érte, mint perszelt ugar,
Horodván a lóngzó napsugarakat;
Csak hogyla tikkadt, forró ég takar,
Ha tört hajón a hullám vét, ragad,
Ha pusztán holyga, megbénul a kar
S halod a távol karaván dalát;
A víz mi drága, akkor érted át!

Esik zuhogva, de hiába hull,
Míg egy rongyot nem tartanak alája,
És ezt használják spongyás butykosúl;
A mint a hús árt szívja föl magába,
Szájukba gyűrük; s ámbár szomjas úr
Egy pint sört szászor ízesnek találja,
Ők azt hiszik, hogy eddig még nem ittak
S ívásnak kéjít most, most ismerik csak!

Kisebzték ajkuk új gyönyörre éledt,
Nyelték a záport, mint nektárt, mióban,
A duzzadt nyelv torkukban feketéltet;
Igy nézhettek ki, sülvén a kolón
A «Gazdag ember», a ki öljögő lett
S hiába kért Lázártól — égi hon
Viráyn ült ez — egy csöpp harmatot;
Kedves, jámbor hit, annyit mondhatok.

E rémesoportban két bús apa senyvedt,
Egy-egy fiúval; egyikök szilaj,
S erősnek látszott; mindent hidegen veti;
De hamarabb megölte ezt a baj,
S a nemző látván, hogy fia kiszenvedt,
Megnézte őt s nem jött ajkára jaj,
Szólt: «Ég akarta! mit tehessen én?»
S merulin látván, hallgatott szegény.

A másik gyöngébb alkotású volt,
Alakja finom s oly szelid a képe;
E kedves gyermek még soká dacozt
És túrve nézett balsorsa elébe;
Ritkán beszélt s mosolygott, hoghya szólt,
Mintegy a bűt, mely atyja keblét tépte
Eyhítui vágyván, sejtve, tudva bár,
Hogy válniok kell nemsokára már.

Szemét az apja el nem vette róla;
Mellette ült, a tajtékot törölve
Sáppadt ajkáról, némán ráhajolva;
S hogy jött a zápor, szonjukat megolva,
S az íveges szem új fényvel ragyogva
Csapongott szét a zord halotti körbe;
Haló fiának egy-két üde csöppet
Ajkára hint — ám az nem eszmél többet.

Meghalt az ifju; holttétét az apja
Ölébe vevén, búmálta szegény,
S látván, hogy immár minden része fagyva,
S a drága szív egy dobbanást se tön;
Hallgatva őrzé, míg a tenger habja,
A durva hullám síri ágya lön;
Aztán leomlott, görcsösen remegve,
Csak a' mutatta, hogy van élet benne.

Szél fűtt megint, mikor pitymalni kezdett,
De csak szeliden; esillagok ragyogtak,
S haladt a bárka; oly mámorba veszték
Hogy nines fogalmuk, merre kóborognak.
Nehánynak rémlik: part felé eveznek!
Mások leverten halk «nem!»-t esnosznak;
Egy' habmorajt hall, más meg ágyuzajt,
De a zúgó föl minden hangja esalt.

Hajnal felé elhalt a gyöngő szél;
Az őrszem ekkor nagy rivajba tört;
Part, part a mit lát, gyenge fényinél
A napnak, vagy ne lásson földi kört
Többé soha . . . ! Mind szemdörzsölve kél
S látnak vagy látni vélnék egy öbölt;
Part volt valóban; széles sziklafal,
Tisztán kifűnik a setét vonal.

S most némelyiknek könnye megszakad,
Másnak reményét kétség nyűgzi le;
Csak néz merőn s a távol partokat
Hílt pillantása bambán fogja be;
Egy párnak ajkán hó fohász dagad,
(Rég fordult ott meg istennek neve)
Három szunnyadt lén a dereglye-ájba,
Rázzák, ébresztik, — mindahárom halva.

ÁBRÁNYI EMIL.

SZEKELY TÁMAD, SZEKELY BÁNJA.

Történelmi beszély a XVII. századból.

IRTA P. SZATHMÁRY KÁROLY.

(Folytatás.)

Ötödik kancsó bor.

Maróthy közel jött barátjához és suttagó hangon mondá:

— Rákóczi György gazdag, de fősvény ember; a Bethlenekkel és Zólyomival rosszul bánt el; a portai adót pedig hétről-hétre halogatja; azért, hogy ha beszöknél a portára, kedvesebb vendég alig lenne nálad; egy pár hónap múlva nyakadon a fejedelmi zöld bársony mente; mezei hadak generálisának azt hiszem mást nem is keresnél, mint a te kenyeres pajtásodat, Maróthy Györgyöt.

A kis ember felugrott székéről, nagyot fujt és töle kitelhető méltóságos lépésekkel járt le és fel a szobában. Maróthy ez alatt egy-egy kortyval szive erősítésén munkálkodott.

Végre Székely is megelegette a sétát; egészen Maróthy közelebe jött és azon ajtó felé mutatva, melynek háta mögöl még mindig pergett kettőjökre az áldás, pajtása fülebe mordukt:

— Hát ez az asszony?

— Oda se nézz neki! Ha majd fejedelmek leszünk, nines könnyebb, mint magunkat Dorottya asszonytól elválasztatni; és akkor akár a török szultán leányai közül válaszszuk ki magunknak a legszebbet.

Szekely még néhány sétát tett a szobában és aztán Maróthy karjai közé vetette magát, melyek mint valami óriás kigyó tekerőztek körülötte.

— Jól van, — mondá aztán, — induljunk!

— Megállj, — szólalt meg Maróthy, — még van egy kis szíverősítő ebben a kancsóban. Kialts ki Ferkónak, hogy nyergeljen; vedd magadhoz a mi érteked van; én ugy is mindent magammal hoztam, — aztután isten segítségével indulhatunk.

Ugy is történt: mire megvirradt, a két vitélző férfinak se hire, se hamva; az éji csata helyét csak a legett gyertya, a két röpülő papucs és az üres kancsó jelezték.

II.

A török portán csakugyan nem volt egészen rendén Rákóczi szénája, az öreg Bethlen Istvánnal való összezorrenésének hire már bejutott volt; de a mi tulajdonképen a hidegséget okozta, az volt, hogy Rákóczi nem örömet adta meg a diván tagjainak illő tisztelet-díjakat; pedig hiában, ott már abhoz voltak szokva, hogy kinek-kinek rangja szerint kijárjon néhány ezer tallérja, a jóakarát megvásárlása fejében, a török fensőség alatt levő provinciák fejedelmétől. Ezért a nagyvezér kapva kapott az alkalmon, hogy Rákócziira legalább is rájészen, midőn Székely Mózes tolmácsa által bejelentette neki, hogy az egykori nagyhírű fejedelmének, ki mindig hűségesen a szultán kontósébe fogzózkodott, törvényes jogutóda mint üldözött jelen van és csekély ajándékai benyújtása mellett a világhírű nagyvezér és szultán pártfogásáért eszedzik.

Alig mult el pár óra, midőn Pera külvárosban, hol a kulandorok egy ismerős örményinél

szállást vettek és lehető díszszel felöltözködve kis fa-restélyos ablakuknál szorongva lesték a kimenetelt: a tolmács vezetése alatt egyszerre ezüsttől, aranytól ragyogó spáhi-csapat állott meg két jeles arab ménnel, melyek szerszámzata ragyogott az aranytól és drágakövektől és a tolmács bejött jelenteni, hogy jönnek, mert azonnal a nagyvezér és szultán elé fognak vezetetni.

Már ekkor Székely Mózes nagy borzas feje, egyetlen nagy üstökön kívül, kopaszra volt borotválva, s a hajával ugyancsak volt dolga a szegény borbélynak, míg leszedhette; ugyanez történt Maróthy urammal is, csak hogy nála nagyon is könnyen ment a dolog és épen valamely üstökre volt szert tenni kopaszúsága miatt.

Székely Mózes már tudta a dolgok rendjét és Dorottya asszony ékszerait egy kis ládikába pakolta volt, melyet most méltósággal nyújtott át hórihorgas barátjának, míg maga vitéz atyja köves kardját vette kezébe.

— Mit tegyek ezzel a ládával? — kérde Maróthy megütődve, sőt mintegy sérte érezte magát.

— Nos barátom, ne vedd rossz néven, — mondja Székely Mózes, — de miután magas fejedelmi személyünknek nincs itt más alattvalója, mint te és Jancsi, a huszár: kénytelen vagyok téged megtenni hoppmesteremnek, míg Jancsi az erdélyi hadsereget képviseli. Az ajándékokat kettőnknek kell vinnünk, a miért ne gondold, hogy haragudnának a törökök, mert így csak ketten vezetettven a szultán elé, annál kevesebb kaptánra lesz szükség.

E biztató szavakra Maróthy uramból kipárolgott a báni büszkeség és engedelmesen hagyta magát Székely Mózes után a pompás arab mére felszálltatni; mire azután az egész kíséret megindult a fényes kapu felé.

Igaz, hogy a török főváros bámészködő népe furcsa arczokat vágott a különös fejedelmi menethez, de az elől menő spáhik kardja, ha nem is tekintélyt, de átjárást szerzett nekik a tömegben és nemsokára a nagyvezér előtt állottak, ki kegyesen megengedni méltóztatott, hogy kezeit a két erdélyi főúr megcsókolja.

Itt Székely Mózes felnyitotta a bevitett kis ládát és Dorottya asszonynak egy pár értékes kőszötyűjét és igen rég időn viselhetett köves pártáját rakta ki ajándékkul, melyeket a nagyvezér kegyes mosolylyal fogadott. Szerény ajándékok voltak biz azok a nagyvezér és erdélyi fejedelem méltóságához képest: de annál több volt a fényes ígérlet, melyet a tolmács a leendő erdélyi fejedelem részéről tett.

Ezután a két vitéz férfi a szultán elfogadó osztályába vezetett, hol egy előteremben mindkettőjükre fényes szövött arany kaptánt adtak, ellenben kardjokat leoldották és két-két jancsár között, kik karonfogva tarták őket, megjelentek a szultán elfogadó termében. Itt mintegy öt percig, míg a tolmács Rákóczi mondott panaszait és kérelmeket előadta, módjukban volt a nagy padisáht mintegy tíz lépésnyirel szemtől szembe láthatni, mire aztán megnyerték a választ, mely körülbelül így hangzott:

„Hitetlen kutyák és sertés-fajzatok! A fejedelmek ura, a nagy padisáh, kegyes füleket tart feleték. Ha Rákóczi a közelebbi Ramazán-ünnepig igaz alattvalói hűségét nem tanusítja, te Székely Mózes, mint fejedelem fogsz visszatérni Erdélybe; addig ő felsége, a magasságos szultán bőven fog ellátástokról gondoskodni. Most elmehettek.”

A nagyvezér intésére Székely Mózes előre lépett és megengedtetett neki a szultán köntösének megcsókolása, e magas kegy után pedig mindketten arczal a szultán felé fordulva

a legsebesebb vonulásban vonszoltattak ki a jancsárok által a teremből, úgy, hogy Székely Mózes rövid lábai alig győzték aprózni a lépést, Maróthy pedig akkora kanyarításokat vitt véghez hátrafelé lábával, hogy ha vezetői nem tartják, a küszöb lépészeténél megbotolván, feje jóval előbb ért volna ki lábainál.

Az ajándékok természetesen elvették tőlük, kardjokat visszakapták, de a kaptányok, valamint a lovak is, a melyeken jöttek, mint a

kanyarodott és a palota belső előcsarnoka előtt megállva, a tolmács és a vezér aga leugrottak lovaikról és keresztbe tett karral meghajolva előttök a tolmács így szólott.

— E palotát tekintetek tulajdonotok gyanánt, rendelkezetek mindennel szabadon, mint odahaza, mert tiétek az a hatalmas szultán gráciájából mindaddig, míg ő felsége mást nem akar.

A két vitéz férfi nem győzött eleget hajlongani, hálálkodni és miután Jancsi őket le-

A MENEKÜLTÉK — VÁGÓ PÁL FESTMÉNYE.

szultán ajándékai, nálok hagyattak; és csak most volt még igazán mit nevetni a sok szájtató udvari embernek, midőn a nap két hőse a két pompás ló hátára felkaspaszkodva, Székely Mózes rövid lábai mint egy pár pisztoly egyenesedtek ki jobbra-balra, míg Maróthy hosszu, vézna lábai csaknem a kövezetet érték.

Ugyanazon kíséret vezette őket a híres Aranyszarvat képező szultáni palotasoron végig, mely idáig hozta: de mily nagy volt meglepetésük, midőn a távolabbi márványpaloták egyike előtt a kíséret egy pompás narancsligetbe be-

szállította és lovaikat az aklokba elvezette: mély meghajlással az őrcsapat is eltávozott kettőn kívül, mely tiszteletőség gyanánt a tenger felé nyíló kapunál maradt.

Bámészködva ment fel a fehér márványlépcsőkön a két székely atyafi; nem győzte eléggé nézni a palota és kert szépségét s az utóbbinak sötétzöld növényzete fölött belátható kék vizü tengert, melyet várak és paloták öleltek körül, míg fényes hajjait hajók és csónakok százaai cikázták át.

(Vége követik.)

ZRINYI MIKLÓSNÉ, ROSENBERG ÉVA.

— Cseh források után. —

A szigetvári hős, kinek neve ott ragyog hazánk történetkönyvének egyik legfényesebb lapján, 1544. óta házasságban élt Frangepán Katalinnal, a kitől három fia és több leánya született. 1561-ben elvesztette nejét Zrinyi s nem sokkal azután, 1563-ban, megkérte egy cseh főúr, Rosenberg Vilmos legifjabb nővérének, Évának kezét. Cseh történetíróknál érdekes föl-

épen azon évben nevezett ki a Duna-jobbparti hadsapatoknak s Szigetvárnak parancsnokává. Rosenberg Vilmos, a kit fontos állami ügyek Prágában tartóztattak, sógorára, Neuhaus Ádámmra s öccsére, Vok Péterre bízta a szükséges tárgyalásokat. Mindketten barátai voltak e házassági frigynek. Zrinyi Szigetvárot, 1564 május 9-én, latinul írott s Neuhaus Ádámmhoz intézett levelében újra formászerint megkérte Rosenberg Éva kezét. Éva belegyezett s elhatározta, hogy az esküvő Krumbaiban még azon év során meg fog tartatni.

dég jelent meg a neuhausi várkapólnában, a hol 1564. szept. 10-én örök hűséget fogadott egymásnak Zrinyi Miklós és Rosenberg Éva. Már négy nappal utóbb elhagyta Zrinyi fiatal nejével együtt a várat s Bécsbe ment, részt venni egy nagy hadi tanácsban. Nem talált visszhangra nézete, hogy minden erőnek összpontosításával nyomban meg kell indítani a háborút, mielőtt még a törökök befejezhetnék készülődéseiket. Bécsből Szigetre tért Zrinyi és neje. Evangelikus vallású levén a férj, Éva is e hitre tért át, s 1565-ben fiatal ajándékozta meg férjét. A kereszttségben János nevet kapott a csecsemő (Éva „Janusek”-nek nevezi leveleiben). A következő év egy leánygyermekkel szaporította Zrinyi családját.

Sajnos, nem tartott sokáig boldog házas élete. 1566-ban betörték a törökök hazánkba s Szigetvárnak vették útjokat. Zrinyi előrelátta a nagy veszélyt; elküldte nejét és családját medvevári birtokára s maga ott maradt a fenyegetett várbán s ott lelte, valódi Leonidás-ként, hősi halálát.

Rosenberg Vilmos, a mint értesült sógorának elhunytáról, védelme alá vette nejét s árva gyermekeit. Vagyonai igényeik ügyében érintkezésbe lépett a Zrinyi-családdal, fölkereste II. Miksa császárt, eljött hazánkba is, s fáradozásainak csakhamar sikerült rendeznie az ügyet, a minek megtörténtével visszatért Csehországba. Vele ment nővére, az özvegy Zrinyi grófné s két kis gyermeke is.

Férjének vitéz tettei s hősi halála csodálkozással töltötték el az egész kereszténységet. Rőpiratok jelentek meg minden nyelven a szigetvári eseményekről. Prágában is még azon évben kiadott egyet Mitis Tamas (Historia památky hodná o zalogstevém dobytí Sygetu od Solimanu a ktera Mikuláš hrabe z Serinu jest statecne az do smrti ho bránil) s a szigeti hős sógorának, Vok Péternek ajánlotta művét. Természetesen nagy érdeklődés és rokonszenv környezte ennek folytán Zrinyi hátrahagyott családját is; a még fiatal özvegy kezéért sok kérésengett a legtekintélyesebb magyar-, cseh- és németországi családokból; Éva azonban megőrizte özvegyi fátlyolát s vele az ünnepeit hős nevével. Tizenkét évig élt fivéreinek birtokain; negyven éves volt már, midőn rászánta elvégre magát, hogy újabb házasságot köt a bécsi udvar egyik kegyencével, Gassoldo Pál olasz gróffal, a ki a császárnénak, mantuai Eleonorának, kíséretében hagyta volt el hazáját. Fiverei, vagyonatlan s könnyelmű embernek ismervén a gróft, ellene voltak ugyan e frigynek, de a császárné közbenjárása s Éva óhajítása megtörte ellenszégülesöket s Krumbaiban, 1578. szept. 16-án, megtartották a lakodalmat.

Csakhamar követte Éva gyermekeivel együtt Mantuába férjét s visszatért ott a római katólikus egyház kötelékébe. De azért gyakori látogatásokat tett szülőhazájában s gyermekeivel együtt sokszor időzött testvéreinek birtokain. Nagyon szerencsétlen volt a második házassága; Gassoldo gróf elprédálta az ő vagyonát is, s kénytelen volt maga is Csehországban, sógorainál vonni meg magát, de annyira terhére volt rendetlen életmódjával a Rosenbergeknek, hogy megkönnyebbülve lélegeztek fel, midőn ismét visszatért Olaszországba.

Éva és leánya, elzárkózva a világtól, jobbra a krumaui kolostorban töltötték napjaikat, a fiatal Zrinyi János ekkor már, mint nemesi apród, a bécsi udvarnál volt. 1589-ben ismét visszatért Rosenberg Éva Mantuába s szerény vagyonai viszonyok közt élt ott férjével 1591-ig, midőn hosszabb betegség után sirba költözött. Krumbaiban s a Rosenbergek többi uradalmain gyászmiséket tartottak az elhunytért, ruháiról s egyéb javairól leltárt vettek fel s átadták utóbb azokat Zrinyitől született gyermekeinek.

A szigetvári hős leánya Krumbaiban tért anyjának halála után, hosszabb időig élt itt s később egy Thurn gróffal lépett házasságra. Zrinyi János gróf eszárri pohárnokká lett, szívesen látott vendége volt a Rosenbergeknek, különösen Vok Péternek, a ki nagyon szerette s egyik jószága haszonélvezetét is neki engedte át. Az 1597-iki cseh országgyűlésen megnyerte Zrinyi a cseh inkolástust s le is tette a megszbott esküt. Vok Péter, az utolsó Rosenberg, végrendelete őt tette a rosenbergi családi birtok tulajdonosává azon kikötéssel, hogy ha gyermek nélkül hal meg, e birtok is a főörökösre, Schwamberg Györgyre szálljon.

E közben váratlanul meghalt Rosenberg Vilmos neje s e családi gyász miatt egy évvel későbbre akarták halasztani az esküvőt. Azonban Zrinyi, attól tartván, hogy a háborus események miatt nem hagyhatja később el seregét és Szigetet, az esküvőnek késedelem nélküli megtartását sürgette s Rosenberg Vilmos bele is egyezett, de azon kikötés mellett, hogy Zrinyi csakis csekély számú kísérettel, mintegy véletlenül, látogató gyanánt jelenjék meg Csehországban s az esküvőt ne Krumbaiban, hanem Neuhausban, nagyobb ünnepélyességek nélkül tartassák meg.

E kikötés dacára sok előkelő magyar vendég érkezett Krumbaiba, hogy részt vegyenek az esküvőben. Huszonöt éves volt, midőn nőül kérte Zrinyi Miklós, kit az udvar fényes hadi érdemeiért

Már ekkor nagyon beteges ember volt Zrinyi János. Hiában keresett üdülést a Breznice melletti dobrá-vodai gyógyfürdőben, már 1612 február 24-én lezárta szeméit a halál, alig néhány héttel azután, hogy elkísérte Vok Péter holttestét a hohenfurti kolostori sírboltba. Kolowrat Máriával kötött házasságából nem született gyermeke s így az összes Rosenberg-birtokok Schwamberg Györgyre szállottak át.

A hohenfurti templomnak a három királyokról elnevezett kápolnájában aluszsa örök álmát Szigetvár halhatatlan emlékü hősenek fia. A Zrinyi név, a hős nagy tetteiért s családi összeköttetéseért a leghíresebb cseh nemesi családok egyikével, mindig igen népszerű volt a csehoknél.

—7.

A GYŐZTES BERTÓK.

— Elbeszélés. —

Irtta SIENKIEWICZ HENRIK.

Lengyelből fordította: CSOPEY LÁSZLÓ.

(Folytatás.)

Egyébiránt Bertók jól tudta már eleve, hogy egyszer halunk meg, de ezt tudni és róla teljesen megbizonyosodni annyival inkább jól esett lelkének, mert az ütközet már valódi hőstettség kezdte magát kinőni. Hisz az ezrednek, mely még nem is lőtt, már alig van meg a fele. Más ezredbeli csapatok rendetlenül futnak vissza a harzétről, de a Pognenbinba, Nagy- és Kis-Kriodába, meg a Mizerovába való fiúk, leigázva a porosz vasfegyelemtől, rendületlenül állnak. Azonban már az ő soraik is inogni kezdenek. Még egy másodperc és a vasfegyelem láncszemei felbomlanak. Az ember lába alatt a föld légy, sikamlós lesz a vértől, melynek nehéz illata összekeverődik a lőpor bűzével. Némely helyt a sorok a hullák miatt nem jöhetnek össze. A kik még erősen állnak a talpon, azoknak lábainál vérikben fetrengnek sokan, kinosan nyögnek, görcsösen rángatóznak, haldokolnak, vagy már életjelet se adnak magukról. Nehezé válik a lélekzés. A sereg ajkain moraj kél:

— Vágóhídra hoztak bennünket!
— Egy se marad meg közülünk!
— Still polnishes Vieh! — hangzik a tiszt szava.

— Könnyű neked a hátam mögött beszélni.
— Steht der Kerl da!
Valahol a sorban egy hang hangoztatja:
— Öltalnád alá...

Bertók azonnal folytatja:
— Menekülünk óh szent szűz!
És a lengyelek a halál e mezején segítségül hívják a csensztochovi isten-anyát, mondván: «Hallgasd meg imáinkat!» És a földről, a lábak tájáról fel-felhallik egy-egy nyögés: «Oh Mária, oh Mária!»

Az isten-anya nyilván meghallgatta a forró imákat, mert e pillanatban ugratott ide a hadsereg, és hangzik a vezényszó: «Szuronyt szegez! Hurrá! Előre!» A szuronyok pillanat alatt fegyverek, a csapatok hosszu lánczót képeznek és rohannak előre, fölkeresni a zászlóiban bujkáló ellenséget. De hát odáig van még vagy kétszáz lépés, azt a tétlét kell futni a gyilkos tűz pusztítása közt... Vajjon nem pusztulnak-e el egy szálig? Vajjon nem szaladnak-e meg? Elveszni elveszhetnek, de meg nem futamodnak, mert nagyon jól tudja a porosz vezénylet, mily hurokat kell pengetni lengyel-szivben roham idején. Az ágyuk dörgése, a fegyverek ropogása, a füst, a félelem és nyögés e pillanatban megharsan a lengyel himnusz: «Jesete Polszká nie zginela»... a melytől felpezsdül keblük minden csöpp vére.

— Hurrá! — kiáltják a fiúk és folytatják:
— «Poki mi zsjeme!»

Tíz futja át ereiket, láng perzselti arcukat. Rohannak mint szélvész a ledöntött ember és löhüllőn, és a tört fegyvereken át. Sokan elhullanak, de azért egyre rohannak zaj és dalolás közt. Már elérik a zászló peremét, már el is tünnek benne. Csúpan az ének hallik, vagy felcsillan egy-egy szurony. A csúsan a tüzelés egyre hevesebb; lent a sorozák riadása egyre erősebb. A francziák börtönre egyre gyorsabbá válik, örült, lázas gyorsaságúvá...

De im elhallgattak!

Oda lent pedig a harcok edzett farkasa, az

őreg Steinmetz porcellán-pipájára rágyújt, és elégtelen mondja:

— Csak ezt harsogjátok nekik! Már elérték a tetőt!

Kis vártatra egy a büszkén lobogó háromszínű zászlók közül egyet leng fölfelé, oldalra hajlik és eltűn...

— Ők nem tréfálnak! — mondja Steinmetz.

A tárogatók újra harsogják a lengyel himnusz. A másik pozeni lengyel ezred szel az elsőnek segítségére.

A zászlóhokrok közt kemény szurony-tusa foly.

És most Muzsa, zengd el Bertókom tetteit, hadd tudja meg az utókor is, miket mivel ő.

Bertók szívében örülettel dühödtséggel olvadt össze a félelem, türelmetlenség és a kétségbeesés; de ha szót a zene, füstent kifeszült minden ere, akár a vasdrót. Haja ég felé meredt, szeme szikrákat szórt. Elfelelte már azt is, hogy «egyszer kell elveszni», elfelejtkezett mindenről, és hatalmasan megmarkolta fegyverét, rohant a többiekkel előre. A míg a magaslatra ért, felbukott tisztis is, betörte az orrát, összekeverte arczát vérel és földdel, de azért rohant előre, fuldokolva, zihálva, és tátott szájával kapkodva a levegőt. Kimeresztte a szemét, csak-hogy el ne szalaszsa a francziákat a bokrok közt, és rá is bukkant háromra, a kik ott álltak a zászlónál. Algiriak voltak ezek. Vajjon mit gondoltok, megütött-e Bertók? Korántsem! Most olyan hangulatban van, hogy magát a Lucifert is megragadná szarvánál! A mint hozzájok ért, ezek nagy bödüléssel rohanták meg, két szurony, mint két óriás fulánk, már-már keresztüljárta kebelét; de Bertók nem hagyja magát, csövenél fogja meg puskáját, mint valami kocsirudat, és úgy suhint vele... Szörnyű bödülés volt a felet, és két fekete halálos görcsöktől vonaglott a földön.

A harmadiknak, a ki tartotta a zászlót, vagy tíz társa futott segítségére. Bertók, akár a furia, rohant nekik. Sortüzet adnak. Egy villanás, egy roppanás! s ugyanakkor kihallik a füstgomolyok közül Bertók rekedt szava:

— Nem találtatok el!

És ismét megcsinálta fegyvere a halálos félkört, és ismét nyögés kél az ütes nyomában. Az algiriak meghökkennek ez embernek eszeveszett, örvöngő támadásától, és hátrálni kezdtek; Bertók pedig vagy rosszul-halotta, vagy tán valami arab szót ejtettek ki a szájukon, elég az hozzá, neki úgy tetszett, mintha azt kiabálnák:

— Magda! Magda!
— Magdára fáj a fogatok? — üvöltö Bertók és egy ugrással közöttük termelt.

Szerencsére már akkor a többi Bertókok és Vojtekek futottak segítségére. Ádáz tusa fejlődött ki; a harcosok hallgattak, csúpan a fegyverek csattogtak, s a kiűzők lihegték és nagyokat fújtak. Bertók rettenetesen működött. Egészen fekete volt a füstől, befecskenedve a vértől s inkább vadállathoz, mint emberhez hasonlóan, magánkívüli állapotban — csapásaival csak úgy teríté le az embereket, törte a puskákat és ütötte a fejeket. Kezei úgy jártak akár egy rombolást szóró gép karjai. Eljutva a zászlótartóhoz, vaskézrel ragadta azt torkon. A zászlótartó szemei kiütköztek, arczát elfutotta a vér, egyet hörgött — és kiültt kezeiből a nyel.

— Hurrá! — kiáltott Bertók s magasra emelve a zászlót, elkezdte azt lobogtatni.

Ezt a libegő-lobogó zászlót pillantotta meg alulról Steinmetz.

Azonban a lobogó csak egy percig volt látható, mert a következőben Bertók menten agyonütött vele egy aranyszínű vörös sapkást.

Ez alatt földie előre nyomultak: Bertók egy pillanatig magánosan maradt. Letépte a lobogót a nyelről, elrejté kebelébe, két kézre fogta a rudat és társai után törtetett előre.

Az algiri turkuszok vad módra üvöltve futottak a hegyen levő ágyukhoz; sarkukból nem tágtottak a Vojtekek és Bertókok, retentő csapásokat osztogatta a puskaaggyal és szuronyokkal. Az ágyuknál levő zuávok barátra, ellenségre tüzeltek egyaránt löfegyvereikből.

— Hurrá! — kurjantott ismét Bertók.

Emberek már elérték az ágyukat. Új tusa fejlődött ki itt. Fegyver fegyver ellen küzdött. Ekkor jött segítségül a második pozeni ezred. Bertók kezében a zászlónyel valami ádáz cséplővé változott. Minden útése sort nyitott a francziák zárt tömegében. A zuávok és turkuszok megrémültek. Azon a ponton, a hol Bertók

keze működött, kezdtek hátrálni. Egy perc, és Bertók az ágyun terem, mintha csak az ő hoka kanczáján ülne.

De társai még hozzá se érhetek, Bertók már is egy másik ágyun nyargalt, miközben leütközött egy második zászlótartót.

— Hurrá Bertók! — hangoztatják társai. A diadal teljes volt. Az útegek porosz kézbe kerültek. A hátráló francia gyalogság, a hegy tülfelén más porosz ezredekre bukkanva, lerakta a fegyvert.

(Folyt. köv.)

KÉPEK A JÉGRŐL.

Jégpálya!... Tükre es jelképe az életnek, csábító, de hazug, fényes, de sikamlós jéglapodal; — minő kéj végig suhanni simán és nesztelen meszeterülő tiszta meződön, melyen millió sugárkára megtörve csillog a csillagok fénye, míg a könnyű koresolya rezgő szilánkokat hasít türelmes hátadon s éles vasával ábrándos arabeszkeknek most gömbölydeden kanyargó, majd merészen kiszögellő idomait rajzolja rá. Itt suttogó párok keresztbe fogott kézzel keresik a sötétebb és csendesebb helyeket, s ütemhez alkalmazott lépteik alatt gyöngéden simul egymáshoz az áruló barázda, ott dühös vetélytárs vág mélyebb redő a szokottnál a fagyos körzetben s mérges vonalhal szel át a szemelővőnek legfinomabb Halfaxra való vékony és sugárszerű nyomait. Ma csak vonalak, holnap tán vasak is keresztelkednek. Vagy nem? Hisz ez a boldog és hideg jégtükrök — hinnék-e, hogy csupa néma vallomások, titkolt ábrándok és rejtett vágyak szeszélyes betűivel teljes. A sors néhol összebogozza a szétfutó csikokat, azután újra szétveti őket messze, messze, egészen ellenkező irányban, a hol többet soha sem találkoznak össze. Amott egy hullámzó vonal epedve látszik üzni azt a másikat, azt a halványt, melyet csak épen hogy rálehel a pici lábaoska, mely ózirammal lebegett végig a nyílt sikon, itt meg minden ósvénya cifrára kerített kaecsen ér véget, mint hogyha ugyanazon nap körül tánczó bolygók ellipszei lennének. Minő regegyek, pletykák és kalandok e semmi grammatikát nem ismerő abrakadabrákban, egész addig, míg a lámpák lassanként kialusznak, a zaj csendesül, napszámok jönnek durva bekecsékben s míg vízzel beöntik a tágas tért, pipászó mellett, mogorván, elseprük róla mindazt, a mit a koresolyák beszéltek.

A jégpályák rendszeren a táncztermek előcsarnokai. Ha Hymen a bálokban köti is rózsalánczait, de azok a virágok, melyeket koszorujába fon, itt nyílnak először. A bál hivatalos feszege mára a garde des dames-ok kritikusai szeméi előtt érleli meg azt a hajítást, mely itt önkényt és veletlen támad életre. Ah a jégem még minden regényes és érdekes, nem úgy mint a parkettek csiszolt koczkaín. Mennyi alkalom egy-egy véletlen találkozásra, egy-egy váratlanul felajánlott lovagias szolgálata, melyet nincs és nem is lehet mód visszautasítani. Aztán ki is ellenőrizne minden felszakadt sohajt, minden lopva vetett tekintetet, melyet sylphidek könnyű suhanása közben árul a szem? Itt nem ülék hosszu sorban sarkánynézésű mamák, hegyz elvétel, de gancsoskodó és átkozott élelésállással legeltetve szemeket a forduló párokon. Szóval a jég az a terrén, a hol a fiatalság még föltétlenül uralkodik, kijátssza a földi gondviselést s feket eszerve pezsgő kedve csapongó derüjének.

Nem értem azokat, a kik a felsőbb tizezer hagyományai szerint kilesett órában látogatják a városligeti koresolyázó helyét, mikor mindenki elszédül nélkül nyargalásni be a végtelen pályát, mint nagyobbik huga, ki azzal a csinos szőke fiuvál ép most surran el mellette, rá se tekintve. Persze! Hisz ő még csak tegnap költés fel lábára az első koresolyát, azt a pici kis éles pengéjű fényes jószágot, melyre gimnázista gavaléria, ki udvarias készséggel irányozza maga előtt a csuszán szánkát, ép most jeyezte meg, hogy akár nyakkendőjén használhatná szuszunak. És fölhasan rá a vidám gerlenevetés. «Milyen nagyokat is mond maga Béla!» — «Bocsánat, talán nagyon is kicsiket.» S a kiesike kezd szentül hinni, hogy nincs a világon szellemesebb fiatal ember, mint az ő városligeti cvizkeres Tristánja. Megvan. El van határozva, hogy a legelső tourt, mihelyt fölszabadul, vele teszi meg. Még csak néhány

szemek, fölgyulnak az arcok; egy perc, és nyilként röpül tova lovagjával, most könnyed kecsesl hajolva meg, majd finom lebbenéssel kanyarítva kört az elért célpontnál. Amott a jég még gyöngye; szülők, kísérők ijedezve kiáltognak; ki ne ragadná meg az alkalmat, hogy egy udvarias figyelemzetetere gombolyítva eszszze meg a társalgás szálait? Hja! A jégem ha nem is minden, de sok szabad, és a mi a sok között a legtöbb — egy-egy mukacs srófat vagy meglazult szijat fúrge kezekkel igazítami helyre, mire aztán rendszeren még a gyakorlottabbat is elfogja a lámpaláz.

KÉPEK A JÉGRŐL.

napi szárnypróbálgatás otthon, a szakácsnő által az udvarra öntött mesterséges fagyon, s aztán...? Akkor aztán ő is beállhat a többiek sorába, s vége szakad a purgatóriumnak, mely most még arra kárhoztatja, hogy néma irigykedéssel hallgassa dicsértetni X vagy Y kisasszony könnyed és elegáns tartását, maga pedig szánon tolassza magát, mint valami összetöporodott vén aszonyka. Nincs, tessék elhinni, nincs szánandóbb és megalázóbb néma órák a nyomorok ságnak!

Mi, a kik a kényelmesen épített, elegáns külsejű fűtőköröndben, vagy meleg téli föltöben partszélen állva, kissé már megrokkant inakkal nézzük az életkedvtől csak egy csattanó kedves hebehurgyaságot, s míg a fák galléiraikra hintik hideg és szurozumarákat, lomha sötétvérséggel keressük mindenben a kedves ügyefogyottság, a komolykodó óvatosságnak azt a látványát, mely az első ízben jégre lépő lányka zavart és piruló tekintetéből kisu-gárik. Mint kis csibe, mely először próbál járnai sz gyöngye lábait még gyöngyöb szarnaivaival igyekszik kiségtetni, ide-oda támolygva, félenken, segélytelen, míg végre panaszos csipogással mar-rad el a porban, — ugy tapogatózik mindenfelé, kidobva egymagára a retentő síkságha, mely ismeretlen veszéllyel és álnoaksággal teljes. S mosoly és sikoj egyszerre lebben el a jaról, gyönyör és bátoratlanság egyszerre tün-

döklik tiszta szemében. Az első koresolya, az első bál! Mindenikben van valami közös az első szerelem ábrándos, lázas izgalmával, mely szép és mulandó, sovárgott és örökre visszahozhatlan.

Különbön ezt csak az emberiség szebbik feleről mondjuk. Annak a csoportnak, mely szegyenkeze, bizonyos elhagyott órákban keresi fel a városligeti tó ragyogó parkettjét, mikor ebédnélküli csavargók tenfernek egyéb dolog híján a korlátok mögött, s a jégszedő dörmögve szakítja le a zöld papírszelvényt az alkalmatlan jövevények számára — van egy más, kevésbé kedves és vonzó típusza is. Rendszeren az elemettedebb korakhoz tartozik. Mindennap láthatják, gondosan papírba göngyölt koresolyájával hóna alatt, melyet egy visz, mint tolvaj a lopott tárgyat, siető léptekkel iramodva el a fal mellett. Majd megáll, körülnéz, kiválasztja a legnéptelenebb helyet, óráig el-matart koresolyáján, szítja, átkozza a csavart, míg végre sikerül felkötnie ugy a hogy, lötyögve, zakatolva, mint fegyencz lábán a bilincs. Azután megkezdődik a mindennapi gyakorlat; neki iramodik és orra bukik, feláll és hanyatt vágja magát s így tovább in infinitum. Hajh! mert a rugékonyságát vesztett lábszár meg-megbicaklik s a remegő térdek nem engednek feleselni magokkal. Világos, hogy egyike az «elkesett embereknek». Szóval típusz. Nézzenek csak utána a hivatalos lapban s meg fogják látni, hogy csak most neveztek ki calahová.

Nem nagy profetaság kell hozzá, megjósolni, hogy valaminet ma már báloznak tánc nélkül, rövid időn egyszerűen «látogatni» fogják a jeget koresolyázás nélkül. A tulnépesség, a tolongás lehetetlenné teszi mindkettőt. Mert azt csak senki sem fogja többé táncznak nevezni, ha valaki fehér keztüben, összelapított klakkal kezében, egy talpalatnyi helyen a zene hangjaira fel és alá ugrál, valaminet koresolyázásnak sem azt, ha valaki egy simára seprt jégtükrön minden lépésre kellemes és kellemetlen karambolázásoknak teszi ki magát. «Hogyan uram, ön tánczolni akar?» «Kérdezé valakitől a jogászbálon egy beavatott rendező — «sajnálom, de akkor menjen, ha úgy tetszik, Buzakához, Rókához vagy Skopálhoz, a mi báljainkon nem szoktak táncolni.» Nos épen így áll a dolog a koresolyázással is ma. Azért az olvasók közül is soknak nem lesz felesleges legalább kép után ismerni meg azokat a bravurokat, melyekben a magasabb «fantaisie-koresolyázás» egyes fogásai vannak rajzainkon előtüntetve. Ma már alig van fizikai hely a jégpályákon azoknak gyakorlására. Félállbal jobbra balra hajolva, egymás mögé tett lábakkal, hátrafelé, keresztbe és oldalt, mind olyan alakzatok, a melyeket a jég ábrándja sugal a maga sajátságos melancholikus képzelődésével. Meg meg-megpróbálja időnként egy-egy sportsman, de már alig tesznek hatást. Reg volt az is, mikor még franczia négyest jártak villamos világítás mellett, vagy keringő-futakokban karcoltattak hullámokat a jégen. Sebah! Az izlés, ha egyszerűsül is, de egyszerűsmin nemesebbé is válik. Ugyan ki szeretné ma a quadrille-ok ötödik figurájának egykori színe szőlőt, melyekben minden táncosnő egy-egy ballerínává alakult át s cikornyás lépésekkel lejtette végig szerepét?...

Ma már minden bálterem és minden jégpálya azzal a jövővel fenyeget, hogy egy nagy társalgóvá váljék, hová összegyűlünk egy-egy csattanó kedves hebehurgyaságot, s míg a fák galléiraikra hintik hideg és szurozumarákat, lomha sötétvérséggel keressük mindenben a kedves ügyefogyottság, a komolykodó óvatosságnak azt a látványát, mely az első ízben jégre lépő lányka zavart és piruló tekintetéből kisu-gárik. Mint kis csibe, mely először próbál járnai sz gyöngye lábait még gyöngyöb szarnaivaival igyekszik kiségtetni, ide-oda támolygva, félenken, segélytelen, míg végre panaszos csipogással mar-rad el a porban, — ugy tapogatózik mindenfelé, kidobva egymagára a retentő síkságha, mely ismeretlen veszéllyel és álnoaksággal teljes. S mosoly és sikoj egyszerre lebben el a jaról, gyönyör és bátoratlanság egyszerre tün-

Nini, hova tévedtem elmekoresolyázásaimban. Ej dehozy. Szó sincs róla. Ne féljenek a

kezdő koresolyázó lánykák, meglátják, hogy csak azért is mielőbb eljő az idő, mikor általános koresolya-kéj-kirándulásokat fognak rendezni a dán tengerpartokra, legújabb párisi mintákra szabott főkabórkban, s a valódi Wouwermann-tónusu szürke égen vörösen átcsillámló alkony kétes világítás mellett. Addig is — ne tovább a jéggel. Érzem, hogy már is áthültem.

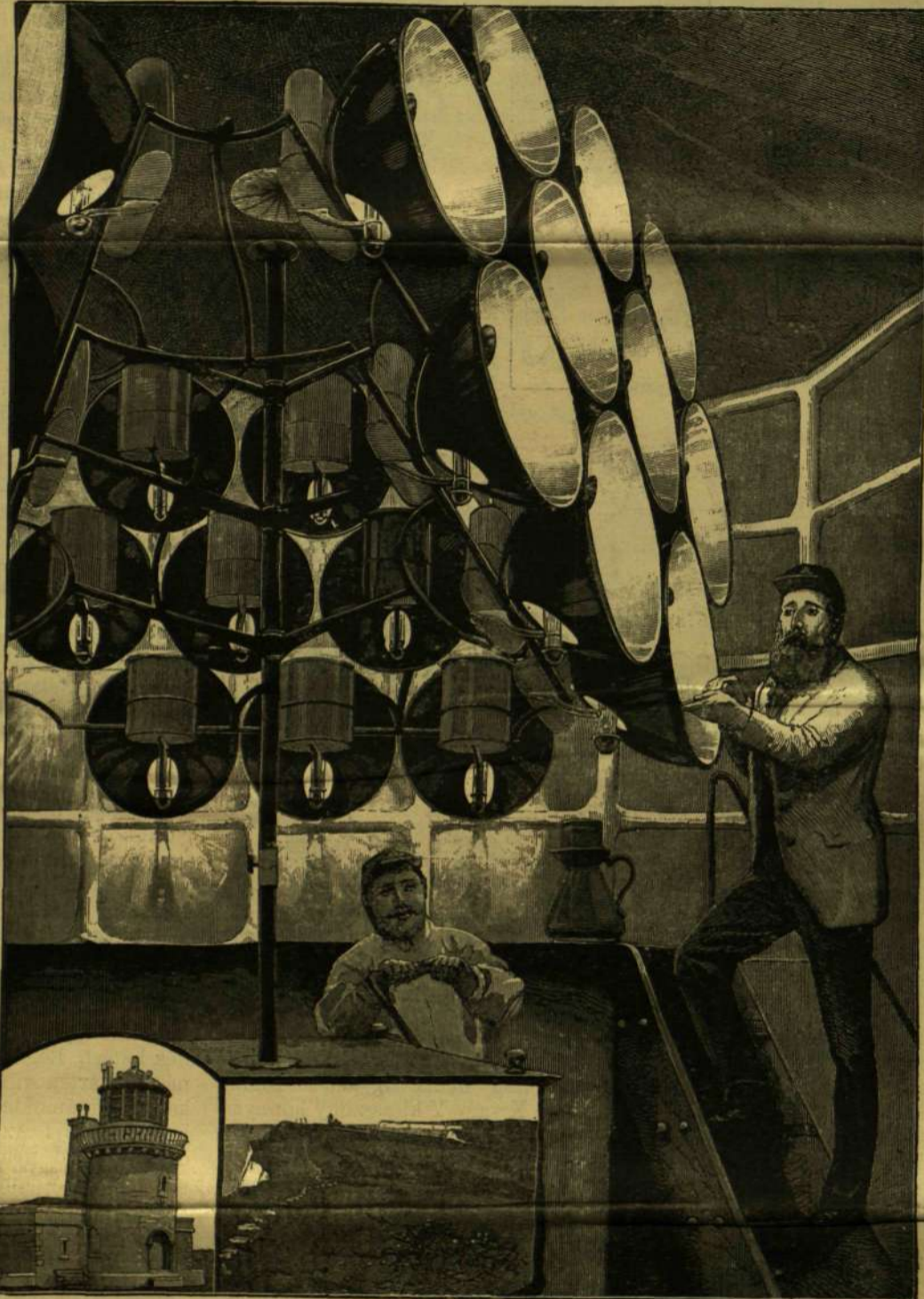
VARNAI B. SÁNDOR.

EGY VILÁGÍTÓ TORONY BELSEJE.

Többször volt már alkalmunk szólni a világító tornyok berendezéséről, a különféle módokról, melyek által a világítást eszközölni és ki, a messze tengerbe lövelni szokás. Tudja az olvasó, hogy e tornyokban, melyek oly sok hajót, oly sok emberéletet mentenek meg esztendőnként, a világítás ma is meglehetősen primitív. A tudomány egyes vívmányai nagyon nehezen alkalmazhatók ide. Többnyire a régi módú repceolajjal világítanak ma is, s az Argand-lámpákat is, melyekben az égő olaj lángja nagy felületen érintkezik a levegővel és így a világítás meglehetősen erős, csak az újabb időben hozták be. A petroleum maig sem nyert a világító tornyokban polgár-jogot, annál kevésbé a gáz. Az elektromos fény, mely sok tulajdonánál fogva nagyon is alkalmas lenne a világosságnak nagy messzeségre való vetetésére, csak most tesznek még erre vonatkozó kísérleteket.

A kép, melyet ez alkalommal bemutatunk, a South-Downs keleti partján levő világító toronynak a belsejét tünteti elénk. E torony (nem messze Eastbourne városától) 575 lábnyi magasságon emelkedik ki a tenger színe fölött, s a világosságot huzsonhárom angol mér-földnyi távolságra lehet látni. A torony maga 47 láb magas, s legfelső részében az úgynevezett revolver-rendszer szerint készült lámpacsoport van elhelyezve.

E rendszerrel a lámpák forognak. Ha ugyanis azok mindegyike mozdulatlanul áll, a fény csak egy bizonyos irányban vetetik, csak bizonyos helyek lesznek megvilágítva, csak ezekről látni a fényt. Mással sötétség áll elő. Magoknak a lámpáknak háta mögött parabolikus tükrök vannak felállítva, melyek a legnagyobb gonddal csiszoltattak, s belől ezüsttel vannak befedtetve. Ezek által azt érik el, hogy a láng mintegy koncentrálna va, ereje igen nagy, de csak bizonyos irányból látható. Ha azonban a lámpák hirtelen egy fordulatot tesznek, akkor minden perczben más és más hely lesz megvilágítva, s ugyszólván nem marad egyetlen hely sem nagy távolságra, mely meg ne világítatnék. Ha a forgás eléggé gyors, akkor a világítás folytonosnak látszik, ép úgy, mint a hogy a sötétben gyorsan mozgatott zsarnok egy fényes pánlikát szokott leírni, a mivel mindegyikünk játszott gyermekkorában. Az ily tükrök felülete azonban nagyon érzékeny minden behatás iránt. Ha csak egy kissé elgörbül a tükrök, már nem teszi meg fel-

A SOUTH-DOWNI VILÁGÍTÓ TORONY BELSEJE.

EGYVELEG.

Tinta-növény. A francziák kísérleteket tesznek, hogy a Corriaria thimitolia nevű új-granadai növényt meghonosítsák. Ha sikerül a kísérlet, e növény a tinta-gyárosoknak veszedelmes konkurrencziát okozhat, mivel nedve, melyet Új-Granadában Chami-nak hívnak, valóban kész tinta. Kezdetben a nedv egészen vörös, de néhány óra múlva sötét fekete lesz; az érzékszerveket kevésbé rongálja, mint a rendes tintafajok, sokkal kevésbé romlik s a mi legfontosabb, nem szükséges mesterségesen készíteni s azonnal használható. Mondják, hogy e növény nedvével irták az okmányokat a spanyolok hódítása korában. Jellemző, hogy a tengervíz sem irt e tintának, míg más tintanemek sokat romlanak ettől.

Az angol irodalom a lefolyt 1883-ik évben sokkal nagyobb eredményt mutatott fel, mint a megelőző évben. Az új könyvek száma 4,732 volt (754-el több, mint 1882-ben), az új kiadásoké 1,413 — a több-

let itt 267, de a melynek nagyobb része a szépirodalomra esik. Ezenkívül jelentékenyen szaporodtak még a theologiai s nevelési munkák, továbbá a történelem. A drámai művek s költemények száma ellenben apadt.

Turgenjev Iván agyveleje, melyet jelenleg a szentpétervári múzeumban őriznek, 2 kilogrammot és 12 grammot nyom, holott az agyvelők átlagos súlya csak 1-1 1/4 kilogramm. Voltak azonban még súlyosabb agyvelejt emberek is. Mint írják: Byroné 2 kilog. 38 grammot, Cromwellé 2 kilog. 23 grammot nyomott, Cuvier agyvelejének súlya 1 kilogramm 83 gramm volt.

A jeget mindig nagyobb mennyiségben fogyasztják az Egyesült-Államokban. Maga New-York város több mint 700 millió kilogrammot vesz igénybe s az egész országnak mintegy 12 milliárd kilogrammra van szüksége. A tavak és folyók mellett azért gépeket állítanak fel, melyek nemcsak kivágják s kiemelik a jégdarabokat, de föl is darabolják, hogy jobban lehessen elrakni.

A gyermekek hazudozásáról szólván, dr. Bourdin párisi gyermekorvos két érdekes esetet hozott fel saját tapasztalatai köréből annak illusziójáról, hogy a hazugsági hajlam gyakran mily nagy erőt vesz a gyermekben. Egy leányka valami ismeretlen, soha sem létezett betegségéről beszélt, egyik orvosától a másikig vándorolt s végre, midőn erősen vallatták, kimondta, hogy teljesen egészséges s csak az emberek közölgelmét akarta magára vonni. Még érdekesebb a második eset. Egy nap mintegy 8 éves kis siktetűna fut szedtek fel Páris utcáin s a menedékházban helyezték el, hol egész jól viselte magát. Körülbelül egy év múlva valami véletlen folytán megtudták szülői, hogy hol van s a kis gyermek ekkor hirtelen megszólalt: „Én nem is vagyok néma, de az intézetben jobb dolgom volt, mint otthon s nem akartam megszólalni, félve, hogy akkor ki-tesznek innen s megtudják honnan jöttem.”

A selyemtenyésztés vezetője az Egyesült-Államokban jelenleg feltűnő módon egy csak 16 éves leány, Rossitar Lincoln Nelli Philadelphian, ki az eddig itt megjelent selyemtenyésztési művek közt a legjelesebbet írta. Saját termelése minden kiállításon a legelső jutalmat nyerték el s a fiatal leány már jelentékeny vagyont is szerzett, melylyel sok jót tesz.

A toll-legyezők Párisban még mindig divatosak, de azért már panaszok kezdtek járni az érzelmesekeimint a selyemből készülték s igen hamar elromlanak. Szépen festett atlasz legyező fekete vagy fehér csipkével s elefántcsont, ébenfa vagy gyöngyház nyállal nemcsak könnyebb s esinosabb, de a

legyezőnyelv kifejezéseire is alkalmasabb.

A megátalkodott iszákosokat szigorúan szándékoznak ezután megbüntetni Németországban. Minden városban külön jegyzéket készítenek róluk s a községi orvosok kötelesek a jegyzéket, valamint az esetleges kihágásokat a hatóságoknak feljelenteni.

Montreaux svájci várost most egészen vilámfény világítja, s e fényt a genfi tóból szerzett vízi erővel állítják elő.

Acél-csipkét készített egy francia gyáros közelebb s mivel ez igen jól sikerült s különösen nickelkel keverve még külsőleg is hasonlít a csipkéhez, más ruházóveteket is kezd sikerrel utánozni.

A macskákat nagyon lojálk most az Egyesült-Államokban, mivel a macskabőr a szeskos nagy mértékben használják. A múlt évben több mint 1,200,000 macskát használtak föl ily célra; fekete, fehér és tekenősbékasínú prémekeknél inkább kerestek.

A NAGY EMELŐGÉP STOCKHOLMBAN.

Svédország fővárosának lakói szeretik magukat a francziákkal összehasonlítani. Annyi fény, hogy kevés város van, hol a lakosok mulattatásáról s kényelméről oly sok tekintetben gondoskodnának. Mindamellett az a nagy emelőgép, melyet mostan képen bemutatunk s melyt Stockholm lakóinak csaknem ugyanazt a szolgálatot teszi, mint nekünk a mi siklónk, csak a múlt év tavaszán készült el és sajátosság alakja s helyzete miatt, melyet hosszas magyarázat által sem volnánk képesek oly világosan leírni, mint a hogy egy tekintet a képre magyarázza, aligha mondhatjuk oly kényelmesnek, mint a mi hegyi emelőgépünk.

Stockholm Budavára, Mosebacke (Mözes hegye) nevű városrészt, meglehetősen meredeken emelkedő, mintegy 35 méter magas dombon épült. A közlekedés ide sok nehézségekkel járt s még az idegenek is ritkán mentek fel a hegytetőre, bár nemcsak a stockholmiak büszkesége, de valóban elfogulatlan szemlézők is elragadó szépséget tartják innen a kilátást a tengerbe nyúló s szép épületekben gazdag városra, valamint annak sziklával s tavakkal gazdagon megteremtett környékére. Lindmark kapitány 1881-ben kert engedélyt, hogy a nehézségek elhárítása végett emelőgépet állíttasson fel s a gépet 1883. márcz. 19-én adták át a forgalomnak nagy ünnepélyességek közt. Legelőször a király s kísérte mentek fel rajta.

Az elevátor vagy „hissen”, mint a stockholmiak egy újonan gyártott szóval nevezik „hissa” feltolni szóból), egészen öntött vasból van, látszólag könnyű és elegáns, de azért elég szilárd épület. Főalkatrészeit képezik a vízszintes hidak s a négy hordó oszlop. A legelső oszlopban, mely 35 méter magasságra emelkedik, van a kétos emelőgép, melyek fölvaltva folytonosan föl és lejárnak, s melyek mindenikében 15 személy kényelmesen elfér. Benső részek kis szobához hasonló s butorokkal kényelmesen felszerelt. A fölemelés és leszállítás hatalmas csavargép segítségével történik, melyet gőzgép s ezzel összeköttetésben álló hidraulikus sajtó hoz mozgásba. Az emelkedés vagy süllyedés másodperczenként egy métert tesz. A főoszlop alsó részét képezi az állomásépület, melynek két szárnyán vannak az említett gépek. Az oszlop tetején vendégfogadó van, melynek két egymással szemközt álló balkonjáról gyönyörű kilátás nyílik, annál inkább, mert semmi épület sem áll előtte. A fogadótól 150 méter hosszú hid vezet a Mosebacke épületeihez s itt mindenütt szép kilátás nyílik mindenfelé.

Az emelőgép forgalomba hozatala óta naponként 3 ezer embert szállított fel s ugyanannyit lefelé. A fölmenetelért 5, a lemenetért 3 oeret (körülbelül 3/4 krajczár) kell fizetni. Ha a forgalom nem emelkedik is, a vállalat bevétele évenként 86 ezer korona lesz, melyből legfeljebb 36 ezer esik a fenntartási és üzleti költségekre, úgy hogy az valóban szép jövedelmet nyújt.

EPIZÓD EGY LIBERÁLIS LAP ÉS EGY KONZERVATIV PÓUR ÉLETÉBŐL.

Most, midőn az 1867-ki egyezményvel a politika szinteréről végké letűntnek látszó konzervatív párt újra szerepelni készül s történeti nevet viselő férfiak jelennek meg élén, hogy kibontsák azt a zászlót, mely oly sokáig volt begöngyölve, — talán nem lesz érdektelen elbeszélünk egy kis történetet abból a nem igen régen mult időből, a mikor a magyar nemzetnek még olyan zászlaja volt, hogy valamennyien szép egyetértésben megértünk alatta.

Az 1861-ki rövid országgyűlés ama pártja, melynek, míg élt, gróf Teleki László volt vezére s mely magát „határozati párt”-nak nevezte, az alkotmányos élet rövid felvillanása és ellobbanása után többször tett kísérletet oly organumot alapítani, melyben eszméit továbbra is terjeszthetné. Ez azonban nem volt könnyű

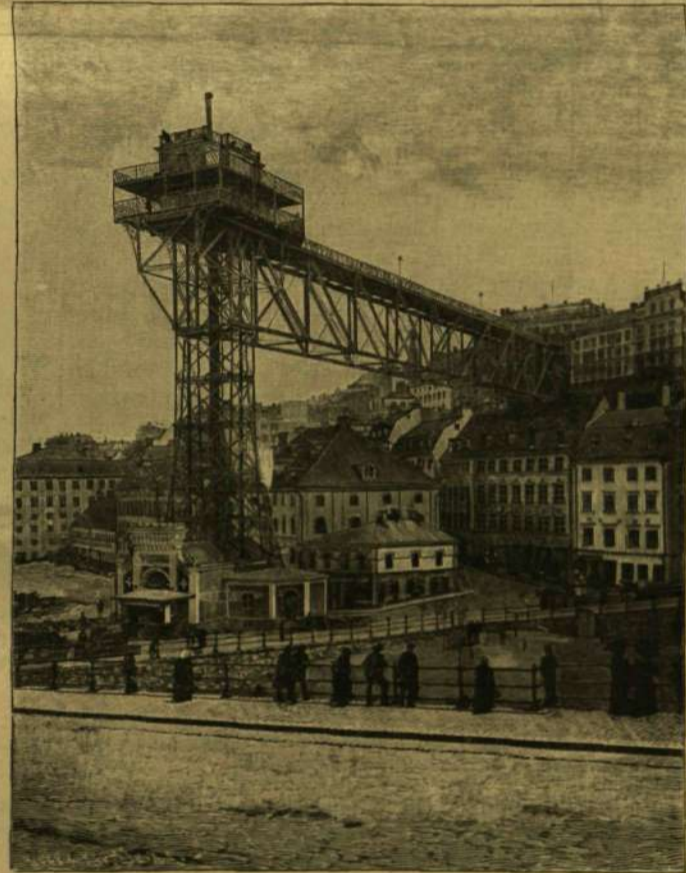
dolog. Gróf Forgách Antal volt a kancellár s gróf Pálffy Mór Magyarország helytartója.

A „Magyar Sajtó” című lap, mely köré a párt korulantsa tömörülni kezdtek, nemcsak átalakult s akkor alapíták Almássy Pál és társai a „Hon-”-t, mely a Deák Ferenc közlönyének tartott s báró Kemény Zsigmond által szerkesztett „Pesti Napló”-hoz körülbelül abban a viszonyban állott, mint az 1861-ki országgyűlés határozati pártja a fölirathoz.

1863. január 1-en jelent meg az új lap első száma.

„Alaptörvényeink tisztelete, alkotmányos előhaladás, kölcsönös egyetértés a nemzetiségekkel az ország nagyságának fenntartása mellett, szabadelvű irány fölfelé és lefele, demokrácia a társadalom minden rétegeiben, annak össze nem tévesztése a tabula rasa elméletével; a nemzetnek anyagi jólét kifejtésére buzdítása, önfeláldozást követelő magasabb erényeinek megtagadása nélkül.” — ez volt kijelentve a lap programját ismertető czikkben, melyet a felelős szerkesztő, Jókai Mór írt alá.

Tekintve az akkori sajtóviszonyokat, melyek nem sokkal voltak enyhébbek a Bach-korszak alattiaknál, a lap elég merész hangú szövezője lett az eszméknek, melyek ama kor nemzedékének nagy többségét betöltötték. Ivánka Imre

A NAGY EMELŐGÉP STOCKHOLMBAN.

vezetője a közgazdasági rovatnak, mely a lap egész első oldalát betöltötte. Urbázy György volt a külföldi rovat vezetője. Számos celebnév is tündölkölt a lap hasábjain. Ott látjuk mindjárt az első számokban, a b. Podmaniczky Frigyes, gr. Károlyi Ede, gr. Szechenyi Ödön, gr. Károlyi Sándor, majd gr. Keglevich Béla, Weninger Vincez névét, érdekes cikksorozatot a megyei autonómia mellett T. K. betűvel és geszti kelettel, majd Nagy-Igmándról volt egy level G. K. jeggyel. Nem egy volt ezek között olyan, mely minden óvatossága dacára magára vonta a szemféltető políciya figyelmét, okozván sok lótaszfutást a felelős szerkesztőnek, míg kölcsönös kapacitátlathoz és engedelmények után lapját megjelentethette.

Egy nap, február 7-én, azonban, tehát a lap öt hetes korában, egy hosszabb czikk jelent meg a második oldalon, mint a mennyő csapva le merész hangjával, de még merészebb tartalmával a politikával foglalkozó körökbe. Nem volt abban a czikkben semmi olyan, a mi magánörökben ne lett volna megbeszélés tárgya akkor széles ez országban; de hogy a közvélemény hangulatát ily szabadon, ily őszintén mérték volna ismertetni a sajtóban, az ezuttal történt először tízennyeg esztendő óta.

Mi az, — kiált föl az „Alapkérdéseink” című czikk írója, — a mit tőlünk követelnek? A biro-

dalmi egység, a real-unio, a közös ügyek közös intézése.

S mi az, a mit mi követelni kénytelenítettünk? Magyar közjogi létünk elismerése és fenntartása? Alkotmányos függetlenségünk és önkormányzatunk, az uralkodó személyében egység, a személyes unio.

E különemű követelések férkezhetnek: az abszolútizmust tehát konzervatívoknak kell fölvenni. De mivel részünkön lehetetlenek a konzervatívok, az abszolútizmusnak kell azokat megtenni.

E konzervatívokra rábírlatja e czikk szerint az intéző körök a személyes befolyás az udvarnál és a közvélemény határozott nyilvánlása. Itt kikélik azok ellen, kik a helyzetet megújván, transzakciózt, tehát káros, sőt lehetetlent ólajtnak, nemcsak jogi elvek, törvények, multak emlékei állják ennek útját, mert ez formai akadály lenne csupán s a formák megtartását követelni inkább a dimenzióknak volna érdeke. Nekünk azonban a lényeg a fő: közjogunk által állami létünk biztosítása. Ha azt föladtuk, jóvalként tettük kockázára. Valamint minden állam, ugy a miénk is egység és függetlenség nélkül fönn nem állhat. Ezeket a pragmatika sanctióból eredő tetleges kapcsolatot mellett csak a személyes unio és a törvények által biztosított alkotmányos önkormányzat tartaltsa fő részünk.

Meggyőződésen alapítottai tehát, mondja a czikk írója.

hogy esakis magyar állami létünk elégitheti ki igényeinket:

hogy más, mint személyes unio közöttünk és az osztrák tartományok között fönn nem állhat;

hogy a személyes unio egyedül melőzhetetlen feltétele: alkotmányos önkormányzatunk egysége.

Aztán fejtegeti a különbséget a Szent-István koronája és Ausztria örökös tartományai között, ugy jogi, mint gazdasági és kulturális tekintetben; elismerve, hogy vannak közös érdekeik, tagadja, hogy azok intézése a törvényhozás és közigazgatás egységét, a birodalomba állami létünk beolvadását követelné. S mihelyt azt tartjuk, hogy a törvényhozás és kezelés egysége elismerendő, vagy valamely közös kormányzati és igazgatási hatóság szervezendő: a birtoklás egysége helyébe a kormányzás egységét állítjuk.

A mi, ugymond, az érintkezések folytonossága, a közös érdekek és ügyek hatalma, s a kormány gyakori kísérletei dacára sem engedte magyar állami függetlenségünket megsemmisíteni, az alkotmányos önkormányzatunk volt. A mi pedig alkotmányos jogunkat oly körülmények között és oly időben is megővta, melyek közt más nemzetek alkotmánya elenyészett: ama szoros kapcsolatban keresendő, mely minálunk a dimenzia és nemzet érdekét az alkotmányosság elvében egyesíté.

Valamint máshol, ugy nálunk is megkísérelte a hatalom az alkotmányos jogok elnyomását. Valahányszor azonban súlyos körülmények kerekedtek, s a hatalom alapjai megpróbáltattak: az alkotmány visszahívása szükségé vált. Minálunk az állami lét egyedül öre nygat az alkotmány; — de alkotmányt nemzet és haza nélkül nem képzelhetünk.

„A legizott nemzetek isteneit, — így végződik a czikk, — Rómába vitték, azok polgárait a római polgár jogaival megadómányozták. De azért még nem lettek azok rómaiakká...”

A mi e magában is merész czikknek még nagyobb nyomtatékat adott, az aláírása volt. Csodálkozva olvasta alatta a közönség az ország egyik legkonzervatívabb, inkább aulikus hajlamairól ismert főri családjának nevét. „Te is fiam, Brutus?” — kiáltának föl jogosan intra et extra muros, látva a czikk alatt e nevet: gróf Zichy Nándor.

Zichy Nándor meg fiatal ember volt akkor, teli tüzzel, hévvel hazája iránt, ki a szabad kereskedelem eszméje mellett elsőnek állt ki a sikra s a gazdasági téren ismeretes volt a magyar főuraknál akkoriban nem igen gyakori agitálásáról. Politikai hitvallását azonban csak ezuttal nyilatkozhatta ki ily meglepő határozottsággal. Czikkével először Kemény Zsigmondot kínálta meg; e azonban kerekén visszautasította, mint olyant, melynek ez időszert nyilvánosságra jutni lehetetlen. Így vitte el aztán Jókaihoz. De még ennek is igen sokat kellett rajta furni, faragni, veszedelmesebb passzusaitól megszabadítani, míg olyannak találta, hogy némi rizikóval megjelenhethik.

Pálffy Mór, a helytartó, a mint e czikket elkezdte olvasni, fölugrott, összegyűrte a lapot, félredobta, majd meg ismét elővette, s mikor a végéhez jutott, magankivül kiáltá:

Regényvilág. Szerk. Révai Mór; kiadják a Révai testvérek. V. évfolyam. Ara 7 ft 80 kr.

Szépirodalmi Csmnok. Rendkívüli folyam. Szerk. és kiadja Milassin Vilmos. V. évfolyam. Ara 6 ft.

Nemzeti Könyvtár. Szerk. és kiadja Agner Lajos. VI. évfolyam. Megjelen két hetenként. Ara 7 ft, 20 krajczár.

Olvadó Kör. Szépirodalmi regényfolyóirat. Szerk. Fülöp György; kiadó-tulajdonos Kormányos Rózsa. V. évfolyam. Megjelen minden hó 1-jén és 15-kén. Ara 6 ft.

Egyenlőség. Társadalmi hetilap. Szerk. Bogdányi Mór. III. évfolyam. Ara 8 ft.

Külföldi Regénytár. Regény-folyóirat. Szerk. Milassin Vilmos; kiadja Bartalits Imre. II. évfolyam. Ara 8 ft.

Ellenőr. Szerk. és kiadó-tulajdonos Barna Tivadar. II. évfolyam. Ara 8 ft.

Riadó. Szerk. és kiadó-tulajdonos Horváth Vilmos. II. évfolyam. Ara 4 ft.

Pikareszk Lapok. Szerk. Boecaccio. II. évfolyam. Ara 6 ft.

Az Ördög Naplója. Szerk. Szini Károly. I. évfolyam. Ara 2 ft.

Irodalmi Lapok. Szerk. és kiadó-tulaj. Palágyi Menyhért. I. évfolyam. Ara 8 ft.

Magyar Posta. Vegyes tartalmú napi közlöny. Szerk. Balázs Sándor, szerkesztőtárs Fekete József; kiadó-tulajdonos Bartalits Imre és társai. I. évfolyam. Ara 5 ft 40 kr; egy szám 1 kr. (A 13-dik számmal megszünt.)

Néplap. Szerk. P. Szabó Endre; kiadó-tulajdonos Bartalits Imre. I. évfolyam. Megjelen hetenként hat-szor. Ara 8 ft.

Szemle. Szerk. gróf Zichy Imre, Balázs Sándor és gróf Kreuth Béla; kiadó-tulajdonos gróf Kreuth Béla. I. évfolyam. Ara 10 ft.

Vidéken.

Figyelő. (Maros-Vásárhely.) A Kemény-Zsigmond-társaság heti közlönye. Szerk. dr. Tóth Lajos. I. évfolyam. Ara 6 ft.

Külföldön.

Bécsi Magyar Ujság. (Bécs.) Szerk. és lapkiadó-tulajdonos Békesi József. III. évfolyam. Megjelen havonként kétszer. Ara 6 ft.

Összesen = 22.

VI. HUMORISZTIKUS LAPOK.

Budapesten.

Üstökös. Szerk. és kiadó Szabó Endre XXVII. évf. Ara 8 ft.

Borszem Jankó. Szerk. Csicserei Bors. (Dr. Ágái Adolff.) Kiadó-tulaj. az Athenaeum. XVII. évfolyam. Ara 8 ft.

Boldog Istók. Szerk. és tulajd. Don Peiró. (Bartók Lajos) VII. évf. Ara 8 ft.

Füllentő. Szerk. és kiadó dr. Füllentő; társ-szerkesztő Petrikás Mór. IV. évfolyam. Megjelen minden hó 10., 20. és 30-kán. Ara 3 ft.

Füstölő. Szerk. a Zöld Ördög; kiadó-tulajdonos Bartalits Imre. III. évfolyam. Megjelen minden hó 1-én és 16-án. Ara 2 forint.

Vidéken.

Garaboncás. (Győr.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Szávay Gyula. III. évfolyam. Ara 6 ft.

Torma. (Szombathely.) Szerk. és kiadó Kohn Samu. III. évfolyam. Ara 6 ft.

Füles Bagoly. (Ungváry.) Szerk. és kiadó-tulajdonos: a bagoly-társulat. II. évfolyam. Ara 4 forint.

Magyar Bors. (Veszprém.) Szerk. Magyar Gyula. I. évfolyam. Ara 4 ft.

Pécsi Ezop. (Pécs.) Szerk. és kiadó-tulajdonos V. Finta Dezső. I. évfolyam. Ara 7 ft.

Összesen = 10.

VII. SZAKLAPOK.

Budapesten.

Magyar Föld. A «Gazdasági Lapok»-kal együtt az ország magyar gazdasági egyesület közlönye; szerk. és kiadó Dapsy László. XXXVI. évfolyam. Megjelen hetenként hatszor. Ara 16 ft.

Orvosi Hetilap. Szerk. és tulajd. Markusovszky Lajos tr.; főszerkesztő Balogh Kálmán tanár. XXVIII. évfolyam. Ara 10 ft.

Vadász-és Vészeny-lap. Szerk. és kiadó-tulajdonos Sárkány Ján. Ferencz; szerkesztőtárs Dráveczky Aurel. XXVIII. évfolyam. Ara 12 ft.

Gyógyászat. Szerk. és kiadó Dulácska Géza tr., lapkiadó-tulajdonos Póór Imre tr. XXIV. évfolyam. Ara 10 ft.

Gyógyászati Hetilap. Szerk. és kiadó-tulajd. Szedő Sándor; főszerkesztő Csurgay Kálmán. XXIII. évfolyam. Ara 10 ft.

Jogtudományi Közöny. Szerk. dr. Dárdai Sándor, főszerkesztő dr. Payer László, kiadó-tulajd. a Franklin-Társulat. XIX. évfolyam. «Gurái Határozatok» mellékkel. Ara 12 ft.

Posta-Közöny. Szerk. és kiadó Bözserményi Kálmán; főszerkesztő János Dezső. XVIII. évfolyam. Ara 7 ft.

Postai Rendelések Tára. Kiadja a közmunka- és közlekedésiügyi m. k. miniszterium. XVIII. évfolyam. A postai hivataloknál ingyen kaphatók.

Typographia. Szerk. Záhonyi Alajos; kiadó-tulajd. a budapesti könyvnyomdászok és betűöntők egyesülete. XVI. évfolyam. Ara 4 ft. (Magyar és német szöveggel.)

Szinpád. Szerk. és kiadó-tulajdonos Rajkai F. I. XV. évfolyam. Ara 4 ft.

Vasúti és közlekedési Közöny. Szerk. és kiadó-tulajdonos György Endre; főszerkesztő Vorjcs László. XV. évfolyam. Megjelen hetenként 3-szor. Ara 12 ft.

A magyar kir. belügyminiszterium Rendőri Körövénye. XIV. évfolyam. Valamennyi törvényhatóságokhoz ingyen küldetik. Megjelen havonként 2-3 sz. Sorsolási Tudósítók. Szerk. és kiadja Aradi Rezső. XIV. évfolyam. Megjelen minden huzás után magyar és német szöveggel. Ara 3 ft.

A budapesti ár-és értéktörzsde árjegyzései. Kiadja a miniszteri társulat. XII. évfolyam. Megjelen minden tözsdénapon. Ara 8 ft; postán 12 ft.

A statisztikai hivatal heti kimutatása. Szerk. Kőrösi József; kiadja a fővárosi statisztikai hivatal. XII. évf. Ara 3 ft.

Földmívelési Érdekeink. Főszerk. és kiadó-tulajdonos Wágner László; szerk. Bosányi Endre. XI. évfolyam. Ara 6 ft. «A Falusi Gazda»-val 8 ft.

Falusi Gazda. Szerk. Wágner László; kiadó-tulajdonos a Légrályi testvérek. XI. évfolyam. Megjelen havonként kétszer. Ara 2 ft.

Borászati Lapok. Szerk.-tulajdonos Molnár Istv. XI. évf. Megjelen minden hó 10., 20. és 30-án. Ara 4 ft.

Pénzügyi Közöny. Kiadja a m. kir. pénzügyminiszterium. XI. évfolyam. Megjelen havonként többször.

Rendelői Közöny. A magyar királyi honvédség számára. X. évf. Megjelen havonként 2-3 szám.

Mercur. Hiteles sorsolási tudósító. Kiadja Politzer Zsigmond; szerk. Molnár A. X. évfolyam. Megjelen minden huzás után magyar és német szöveggel. Ara 2 ft.

Kereskedelmi Közöny. Szerk. Fülöp Lajos. X. évf. Ara 8 ft. (Múlt évben német nyelven jelent meg.)

Árlejtési Közöny. Szerk. Ötvös Károly és Fülöp Lajos. X. évfolyam. Magyar és német szöveggel. Ara 6 ft. (Múlt évben német nyelven jelent meg.)

Központi Értesítő. Kiadja a földmívelés-, ipar- és kereskedelmi m. kir. miniszterium. IX. évfolyam. Megjelen hetenként kétszer, évenként 60-70 új. ára helyben 4 ft; vidéken 6 ft.

Az Építési Ipar. Szerk. Ney Béla; a kiadó-tulajdonosok képviselője Pártos Gyula. VIII. évf. Ara 8 ft.

Népszava. A magyarországi általános munkáiparti közöny. Szerk. Kásznai Dániel; kiadó Ferenyecz József; VIII. évfolyam. Ara 2 ft 40 krajczár.

Új Fortuna. Hiteles sorsolási és árlejtési lap. Szerk. Blayer Salamon. VIII. évf. Megjelen minden huzás után magyar és német szöveggel. Ara 2 ft.

Gazdasági Mémorék. Szerk. és kiadó-tulajdonos Gondó Béla. VIII. évf. Ara 10 ft.

Corvina. A magyar könyvkereskedők egyesületének közönye. Szerk. Agner Lajos. Tulajd. a magyar könyvkereskedők egyesülete. VII. évfolyam. Megjelen minden hó 10., 20. és 30-án. Az egyesület tagjai ingyen kaphják.

Közegészségügyi Kalauz. Szerk.-tulajd. dr. Lőrinczi Ferencz. VI. évfolyam. Megjelen minden hó 1-jén és 15-én. Ara 5 ft.

Törzsde Árfoalyam-Jegyzék. Kiadja a Magyar Általános Hitelbank. VI. évfolyam. Ara 6 ft 30 kr.

Községi Közöny. Szerk. Barta László, lapkiadó-tulajdonos és kiadó az orsz. központi jegyzői egyesület. V. évfolyam. Ara 6 ft.

Magyar Fortuna. Hiteles sorsolási lap. Kiadja a «Singer» és társa váltóüzlete. V. évfolyam. Megjelen minden huzás után. Ara 3 ft.

Magyar Ipar. Az országos magyar iparegyesület közönye. Szerk. Muirony Soma; főszerkesztő: Gelléri Mór. V. évfolyam. Megjelen a hó első és második felében. Ara nemtagoknak 3 ft.

Magyar Tisztviselő. Szerk. és kiadó-tulajdonos Csikvári Jákó. V. évfolyam. Ara 5 ft.

Szerencse-hírnök. Kiadja Adler E. váltóüzlete. V. évfolyam. Megjelen minden huzás után magyar és német szöveggel. Ara 3 ft.

Vadász-Lap. Szerk. és kiadó-tulajd. Sárkány János Ferencz; megjelen minden hó 5., 10. és 25-kén. V. évfolyam. Ara 6 ft.

Vállalkozók Lapja. Szerk. Zsigmondy L.; kiadó-tulajd. Witznerath J. K. V. évfolyam. Ara 8 ft.

Büntető Jog Tára. Szerk. Németh Péter; belmunkatárs dr. Tóry Gusztáv; kiadja Khor és Wein. V. évfolyam. Ara 8 ft.

Budapesti Lloyd. Hiteles sorsolási tudósító. Szerkesztő Engel Zsigmond. V. évfolyam. Megjelen havonként 3-4-szer. Ara 2 ft.

Magyar Mercur. Hiteles sorsolási tudósító. Kiadja Lőry J. bank-és váltóüzlete. V. évfolyam. Megjelen minden huzás után magyar és német szöveggel. Ara 2 ft.

Magyarország és Környékének Időjárásáról. Távirati jelentések Szerk. és kiadja dr. Szentgyörgyi Weisz. V. évfolyam. Megjelen mindennap. Hivatalból küldetik szét.

Telekkönyvi Közöny. Szerk. Tilkovszky Fridolin; kiadó-tulajdonos: a telekkönyvvezetők országos egyesülete. V. évfolyam. Megjelen minden hó 1-én és 16-án. Ara 4 forint.

Magyar Kereskedők Lapja. Szerk. Kende Zsigmond; lapvezér Hubenay József. IV. évfolyam. Ara 7 ft 50 kr.

Magyar Pénzügy. Szerk. Kormos Alfréd. IV. évfolyam. Ara az «Alt. Sorsolási Értesítő»-vel 8 ft.

Országos Törvényvár. Kiadja a m. kir. belügyminiszterium. IV. évfolyam. Megjelen évenként 20-24 szám. Ara 4 ft.

Villám. Szak-és közérdeklő ismereteket terjesztő-hetilap. Szerk. és kiadó Rácz Sándor. IV. évfolyam. Ara 8 ft.

Harmonia. Kritikai szemle. Szerk. és kiadó dr. Hubay Károly, Keszler József, Schütz Miksa. III. évfolyam. Ara 6 ft.

Közgazdasági Értesítő. A földmívelés-, ipar- és kereskedelmiügyi m. kir. miniszterium közönye. III. évfolyam. Ara 10 ft.

A M. Mémorék és Építész-Egyesület Heti Értesítője. Szerk. Ney Béla; kiadja: a Magyar Mémorék-és Építész-Egyesület. III. évfolyam. Az egyesület tagjainak minden utánértesítést nélkül küldetik.

Magyar Cipészeti Közöny. Szerk. Takács János; III. évfolyam. Megjelen minden hó 1-én és 15-kén magyar és német szöveggel. Ara 4 ft.

Magyar Háziasszony. Szerk. Andrea; kiadó-tulajdonos dr. Murányi Armin. III. évfolyam. Ara 6 ft.

Magyar Ügyvédi Közöny. Főszerk. dr. Wolf Vilmos; szerk. Markovits Jakab; kiadó-tulajdonos a «Corvina». III. évfolyam. Ara 4 ft.

Rendőri Lapok. Szerk. és lapkiadó-tulajdonos Fekete Adolff. III. évfolyam. Megjelen hetenként kétszer. Ara 10 ft.

Unio. Hiteles sorsolási hirlap. Szerk. Berecz Gyula; kiadó Beifeld Gyula. III. évfolyam. Megjelen havonként 2-3-szor magyar és német szöveggel.

Világosság. Szabadkóművei érdekeket képviselő lap. Szerk. Gelléri Mór. A lapkiadó-tulajdonosok képviselője dr. Mezey Mór. III. évfolyam. Megjelen havonként kétszer. Ara 4 ft.

Magyar Szesztermelői Lapja. A magyar szesztermelők országos egyesületének közönye. Szerkesztő Bosányi Endre. II. évfolyam. Megjelen havonként egyszer vagy kétszer. Ara 4 ft.

Oklató Háziorvos. Szerk. és kiadó-tulajdonos dr. Bruck Lipót; főszerkesztő dr. Major Antal. II. évfolyam. Ara 4 ft.

Sport. Szerk. és lapkiadó-tulajdonos Szekrényessy Kálmán. II. évfolyam. Ara 8 ft.

Új Községi Közöny. Szerk. és kiadó-tulajdonos Dobozsi István; II. évfolyam. Ara 6 ft.

A Jövő. Magyar katonai és pénzügyügyi szak-és társadalmi közöny. Szerk. Perczel Gyula; kiadó Kodács B. II. évfolyam. Ara 8 ft.

Értesítő. A budapesti hitelezők védegyelet tagjaihoz. II. évfolyam. Megjelen havonként kétszer. Az egyesület tagjainak ingyen küldetik.

Közgazdasági Lap. Szerk. és tulajdonos Spitzer Lipót. II. évfolyam. Ara 6 ft.

Nyomdászok Közönye. Szerk. Pusztay Ferencz; kiadja Katis Antal. II. évfolyam. Megjelen minden hó 1-én és 16-kán. Ara 2 ft.

A Földmívelési Miniszterium Értesítője. II. évfolyam. A községeknek ingyen küldetik.

Színészek Lapja. Szerk. Bényei István; kiadja a magyar színészek-egyesület központi igazgató-tanácsa. II. évfolyam. Ara 6 ft.

Graphica. A könyv- és könyvnyomdászati és rokonágainak szakközönye. Szerk. Szöllösy Mihály; kiadó-tulajdonos Dessauer Mihály. II. évfolyam. Megjelen minden hó 1-én és 16-kán. Ara 2 ft.

Gazdák Kalauza. Szerk. Bosányi Endre; kiadja a «Földmívelési Érdekeink» szerkesztősége. I. évfolyam. Ara 5 ft.

Kiállítási Lapok. Szerk. Báth Károly; kiadó: Deutsch M. féle mv. int. I. évfolyam. Megjelen havonként kétszer. Ara 4 ft.

Magyar Nemzetgazda. Szerk. és lapkiadó-tulajdonos Mende Bödög. I. évfolyam. Ara 10 ft.

Vidéken.

A Nép Kertésze. (Korpona.) Szerk. Lukácsy Aladár; kiadó Vörös F. XXVIII. évfolyam. Megjelen havonként kétszer. Ara 3 ft.

Bányászati és Kohászati Lapok. A m. kir. bányászati Akadémia közönye. (Selmecz.) Szerk. Farbak István. XVII. évf. Megjelen minden hónap 1-én és 15-én. Ara 6 ft.

Erdélyi Gazda. (Kolozsvár.) Az erdélyi gazdasági egyesület közönye. Szerk. Gamauf Vilmos. XVI. évf. Ara 2 ft. Az egyesület tagoknak ingyen küldetik.

A Gyakorlati Mezőgazda. (Magyar-Óvár.) Szerk. és kiadja Szponz Pál. XIII. évf. Ara 6 ft.

Szabadkai Közöny. (Szabadka.) Kereskedelmi és iparlap. A szerkesztésért felelős Schlesinger Sándor. IX. évfolyam. Ara helyben 2 forint, postán 2 forint 50 krajczár.

Orvos-Természettudományi Szemle. A biharvármegyei orvos-gyógyászati és természet-tudományi egyesület közönye. (Nagy-Várud.) Szerk. dr. Bodor Károly. VIII. évf. Megjelen havonként kétszer. Ara 4 ft. Egyleti tagok évdiij fejében kaphják.

Értesítő a kolozsvári orvos-természettudomány-társulat gyűléseiről. (Kolozsvár.) A választmány megbízásából összeállítja dr. Klug Nándor titkár. VIII. évfolyam. Megjelen havonként 2-3 szám.

Összehasonlító Irodalomtörténelmi Lapok. (Acta Comparationis Litterarum Universarum.) (Kolozsvár.) Szerkesztő- és kiadó-tulajdonos dr. Meitzl Hugó. VIII. évf. Megjelen havonként kétszer. Ara 6 ft.

Színészet. (Kassa.) Szerk. Báthory Románus Mihály; kiadó-tulajdonosok K. J. és L. M. VII. évfolyam. Ara 6 ft.

Szülőzeti-, Borászati-és Gazdasági Lap. (Kassa.) Szerk. és kiadó-tulajd. Maurer János. V. évfolyam. Megjelen minden hó 15-én és 30-án. Ara 4 forint.

Erdélyi Értesítő. Törvénykezési és vegyes tartalmú heti közöny. (Maros-Vásárhely.) Szerk. és lapkiadó-tulajdonos Knti Albert. IV. évf. Ara 5 ft.

Értesítő. A m. k. tengerészeti hatóság hivatalos közönye. (Fiume.) Kiadja a magyar tengerészeti hatóság. IV. évfolyam. Megjelen hetenként háromszor magyar és olasz szöveggel. Ara helyben 7 ft, postai szétküldéssel 9 ft.

Álföldi Iparlap. (Szeged.) Szerk. Bakay Nándor; III. évfolyam. Ara 4 ft.

Laytha. (Magyar-Óvár.) Szerk. Szalay János; kiadó-tulajdonos: A «Mosonmagyaróvári gazdasági egyesület». III. évfolyam. Megjelen minden hó 15-ik és utolsó napján. Ara 2 ft.

Borsodi Gazda. (Miskolcz.) A borsodmegyei gazdasági egyesület értesítője. Szerk. S. Biró Géza. III. évfolyam. Ara 3 ft.

Tátra-Vidék. (Új-Tátrafűrés.) Közérdeklő ismereteket közönye a Tátra és Türedés köréül. Szerk. dr. Szentaghy Miklós. II. évfolyam. Megjelen minden hó 1-jén és 15-kén; a nyári négy hónapban át minden héten egyszer. Ara 5 ft.

Felvidékünk Ipara. (Selmeczbánya.) Szerk. és kiadja Vörös Ferencz. I. évfolyam. Ara 1 ft, 20 kr. Összesen = 87.

VIII. VIDEKI LAPOK

(nem politikai tartalommal).

Debreczen-Nagyvárad Értesítő. (Debreczen.) Szerkesztő Tóth László; főszerkesztő Sipos Bálint; kiadó-tulajd. Zichermann H. X.LII. évfolyam. Ara 2 ft.

Zalai Közöny. (Nagy-Kanizsa.) Lapvezér és kiadó Szalay Sándor; szerk. Vass Almos; lap-tulajdonos Wajdits József. XXII. évfolyam. Megjelen hetenként kétszer. Ara 8 ft.

Ung. (Ungváry.) Szerk. és kiadja Finiczky Mihály; főszerkesztő Bánóczy Ferencz. XXII. évfoly. Ara 4 ft.

Borsod. (Miskolcz.) Szerk. és kiadja Rácz Adám. XVIII. évfolyam. Ara 4 ft.

Nagyszombati Hetilap. (Nagyszombat.) Szerk.-tulajdonos Thinal János Henrik. XVI. évfolyam. Ara 4 ft. Megjelen magyar és német szöveggel.

Vásárhelyi Közöny. (Hód-M.-Vásárhely.) Szerk. H. Nagy Lajos; kiadó Vodiáner F. XVI. évfolyam. Ara 4 forint.

Szamos. (Szathmár.) Szerk. Rácz István; kiadó Gőnyey József és Litteczky Endre. XVI. évfolyam. Megjelen hetenként kétszer. Ara 4 ft.

Nyitrai Lapok. (Nyitra.) Előbb «Neutra-Trendchimer Zeitung». Szerk. és tulajdonos Weiss József. XV. évfolyam. Ara 5 ft 20 kr. (Magyar és német szöveggel.)

Zemplén. (Sátoralja-Ujhely.) Szerk.-tulajdonos Boruth Elemér; főszerkesztő Farkas Bertalan. XV. évfolyam. Ara 6 ft.

Sopron. (Sopron.) Szerk. Németh Ferencz. Megjelen hetenként kétszer. XIV. évfolyam. Ara 6 ft.

Hód-Mező-Vásárhely. (Hód-Mező-Vásárhely.) Szerk. Podor Lajos; kiadó-tulajd. a szerkesztő-bizottság. XIV. évfolyam. Ara 4 ft.

Szentistván. (Szentistván.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Sima Ferencz; XV. évfolyam. Ara 4 ft.

Gyöngyös. (Gyöngyös.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Kovács László. XIII. évfolyam. Ara 6 ft.

Torontál. (Nagy-Becskerek.) Szerkesztő Lauka Gusztáv; kiadó Pleitz Fer. Pál. XIII. évfolyam. Ara 6 ft.

Kárpát. (Ungváry.) Szerk. Gomiesok Miklós; kiadó Feiszewski József. XII. évfolyam. Ara 6 ft. (Magyar és orosz szöveggel.)

Tolnacsági Közöny. (Szigárd.) Szerk. és lap-tulajd. Boda Vilmos; belmunkatárs dr. Steiner Lajos. XII. évfolyam. Ara 6 ft.

Szabolcsmegyei Közöny. előző «Szabolcs» (Nyiregyháza.) Főszerk. Ábrányi Lajos; szerk. és lapkiadó-tulajdonos ifj. Maurer Károly; XII. évfolyam. Megjelen hetenként kétszer. Ara 6 ft.

Baja. (Baja.) Szerk. Cserba Ferencz; kiadó Nánay Lajos. XI. évfolyam. Ara 5 ft.

Bereg. (Beregszász.) Szerk. és tulajdonos Janka Sándor; főszerkesztő Körödy Sándor. XI. évfolyam. Ara 4 ft.

Pápai Lapok. (Pápa.) Szerk. és lapkiadó-tulajdonos dr. Fenyvesi Ferencz. XI. évfolyam. Ara 6 ft.

Vágyvölgyi Lap. (Trenesen.) Szerk. és kiadó Skarantz L. Fer. XI. évfolyam. Megjelen hetenként egyszer, magyar és német szöveggel. Ara 4 ft.

Székesfehérvár és Vidéke. (Székesfehérvár.) Szerk. és kiadó-tulajd. Csitári Gy. Emil. XI. évfolyam. Megjelen hetenként háromszor. Ara 8 ft.

Szatmár. (Szatmár-Németi.) Szerk. Egyri Ferencz; kiadó-tulajdonos Nagy Lajos. X. évfolyam. Ara 4 ft.

Nagybánya és Vidéke. (Nagybánya.) Szerkesztő és kiadó Nyíró Sándor. X. évfolyam. Ara 4 ft.

Veszprém. (Veszprém.) Szerk. Lévy Imre; lapkiadó Krausz Armin. X. évfolyam. Ara a «Hivatalos Értesítő»-vel 6 ft.

A m. kir. Távirásztati Rendeleték Tára. Kiadja a közmunka és közlekedési m. kir. miniszterium távirásztati osztálya. XVI. évfolyam.

Földrajzi Közlöny. Kiadja a magyarországi földrajzi társulat. Szerk. Pethő Gyula és Schafarzik Ferencz titkárok. XIV. évfolyam. Megjelen havi füzetekben. Ára 5 frt. A társulati tagok tagsági díjban kapják.

Magyar Nyelvőr. Szerk. és kiadja Szarvas György. XIII. évfolyam. Megjelen minden hó 15-én. Ára 5 frt.

Magyar Tanügy. Szerk. Alexander Bernát; kiadja az Eggenberger-féle könyvkereskedés (Hoffmann és Molnár). Új folyam II. (XII. kötet). Megjelen, aug. és szept. hónapokat kivéve, havi füzetekben. Ára 6 frt.

Budapesti Szemle. A m. t. Akadémia megbízásából szerk. Gyulai Pál; kiadja a Franklin-Társulat. XII. évf. Megjelen 10 ívnyi havi füzetekben Ára 12 frt.

Földrajzi Közlemények. Kiadja a magyar földrajzi társulat. Szerk. Berecz Antal. XII. évfolyam. Megjelen évenként 10 füzetben. Ára 5 frt. Társulati tagok tagsági díjuk fejében kapják.

Statisztikai havi füzetek. Kiadja a fővárosi statisztikai hivatal. Szerk. Kőrösi József, igazgató. XII. évfolyam. Ára 4 frt.

A Ludovica Académia Közönye. Szerk. és kiadja a m. k. honvédségi Ludovica Akadémia tanár kara. XI. évf. Megjelen havi füzetekben. Ára 4 forint.

Első magyar-német „Vasuti és Gőzhajózási Kalauz”. Kiadó Goritschnig Albert. XI. évfolyam. Megjelen havi füzetekben. Ára 4 frt.

Hajnal. Magyarország nagy-orienséni hivatalos közönye. XI. évfolyam. Ára a tagok számára 3 frt. (Magyar és német szöveggel).

Magyar Igazságügy. Szerk. dr. Tarnai János; kiadja Zilahy Sámuel. XI. évfolyam. Megjelen havi füzetekben. Ára 12 frt.

Vasut. Szerk. és kiadja Garai Mór. XI. évfolyam. Ára 1 frt. (Múlt évben mint hetilap jelent meg.)

Magyar Könyv-Szemle. Közlekedési és nemzeti muzeum könyvtára. IX. évfolyam. Megjelen időhöz nem kötött füzetekben. Ára 3 frt.

Figyelő. Irodalomtörténeti közönye. Szerk. és kiadja Abafi Lajos. IX. évfolyam. Megjelen, — jul. és aug. hónapokat kivéve — havi füzetekben. Ára 8 frt.

Az országos magyar írói tanító-egylet Értesítője. Szerkesztő Szántó Elezár; IX. évfolyam. Megjelen havonként egyszer. Ára nem tagoknak 2 frt.

Kelet. A magyarországi 3. fokú szét. Jánosrendi nagy páholy tisztikarának hivatalos közönye. IX. évfolyam. Megjelen időhöz nem kötve 2-3 íves számban a tagok számára.

Polgári Iskola. A polg. isk. tan-egyesület közönye. Szerkesztő Székessy István. IX. évfolyam. Megjelen aug. és szept. hónapokat kivéve havonként egyszer. Ára 2 frt. Az egyesületi tagjai ingyen kapják.

Egyetemes Philológiai Közlöny. Szerk. és kiadja dr. Heinrich Gusztáv és Ponori Thewrewk Emil; VIII. évfolyam. Megjelen, a szüneteket kivéve, minden hónap elején. Ára 6 frt.

Gallus. Közlemények a harmonizációs és nyulászati körökből. Szerk. és kiadó-tulajdonos Grubczy Géza. A nyulászati rovat vezetője dr. Ambrózy Béla. VIII. évfolyam. Megjelen minden hó 15-én. Ára 3 frt.

Kiadandóknak szülők, kiadandóknak és nevelési hivatásúak számára. Szerk. Dömötör Géza; kiadja a „Kiadandóknak országos egylete”. VIII. évfolyam. Megjelen havonként egyszer. Ára 4 frt.

Nemzetgazdasági Szemle. Szerkesztő és kiadja György Endre. VIII. évfolyam. Ára 6 frt.

Természettudományi Füzetek az állat-, növény-, ásvány- és földtan köréből. Szerk. Herman Ottó; szak-szerkesztők Frivaldszky J. és Janka Viktor; kiadja a magyar nemzeti muzeum. VIII. évfolyam. Megjelen évenként. Ára 3 frt.

Népszerű Gyorsíró. Folyóirat a Nagy Sándor gyorsírás-terjesztésére és fejlesztésére. «A Magyar Gyorsírók Egyesületének közönye.» Szerk. Nagy Sándor. VII. évfolyam. Megjelen havonként. Ára 1 frt.

Tájékoztató és Egyházművészeti Lap. Szerk. és kiadó Füssy Tamás és dr. Czobor Béla. VII. évf. Megjelen havonként. Ára 6 frt.

Történelmi Tár. Évnyegyes folyóirat. Kiadja a magyar történelmi társulat közvetítése mellett a m. tud. akadémia történelmi bizottsága. Szerk. Szilágyi Sándor. VII. évfolyam. Ára a történelmi társulat tagjainak 2 frt. 80 kr.; bolti ára 5 frt. 70 kr.

Veterinarius. A magyarországi állatorvosok társulatának közönye. Szerk. dr. Ázary Ákos. VII. évfolyam. Megjelen minden hó 15-én. Ára 5 frt.

Havi Közlemények. Rosenberg testvérek ódon munkái tárából. V. évfolyam. Megjelen havonként. (Két évig szünetelt.)

Antiquáriusi Értesítő. Kiadja Horovitz Fülöp. V. évfolyam. Megjelen időhöz nem kötve.

Havi-Tudósító. Kiadja a Rothmann R.-féle anti-quár könyvkereskedés. V. évfolyam. Megjelen időhöz nem kötött számokban.

Magyar Paedagogiai Szemle. Tanügyi havi közönye. Szerk. és kiadja Rill József. V. évfolyam. Ára 2 frt 50 kr.

Méhészeti Lapok. A magyar országos méhészeti egyesület közönye. Szerk. Kriesch János. V. évfolyam. Megjelen havonként egyszer. Ára 3 frt. (A tagok 2 frt tagsági díj fejében kapják.)

Nemzeti Nőnevelés. Havi folyóirat, leányiskolák tanítóinak, tanító és általán nőneveléssel foglalkozók számára. Szerk. és kiadja a budapesti sugárúti állami tanító-képző intézet tanítói. V. évfolyam. Ára 5 frt.

Társulat-Közönye. Lapvezér és szerk. Markuszovszky Béla; kiadó és tulajdonos a budapesti önkéntes tűzoltó-egylet. V. évfolyam. Megjelen havonként. Ára 2 frt 40 kr.

Földtani Értesítő. Kiadja a magyar földtani társulat. Szerk. Inkey Béla és Schafarzik Ferencz titkárok. Megjelenik a társulat ülésait követő vasárnapokon. V. évfolyam. Ára 1 frt. a társulat tagjai ingyen kapják.

Fővárosi Gyorsíró. Szerk. Forrai Soma és Róder Antal. V. évfolyam. Megjelen havonként egyszer. Ára 1 frt 50 kr.

Gyümölcsészeti és Konyha-Kertészeti Füzetek. Kiadja az országos magyar gazdasági egyesület. Szerk. Villási Pál. V. évfolyam. Megjelen havi füzetekben. Ára 4 frt.

12 Rópirat. Antisemitikus folyóirat. Havi folyóirat. Szerkesztő és kiadja Istóczy Győző. V. évfolyam. Ára 5 frt.

Körlevél. A budapesti kereskedő ifjak társulata közönye. Szerk. Mihályi Ferencz, titkár. IV. évfolyam. Megjelen minden hó 1. én. Ára 2 frt. társulati tagoknak ingyen jár.

Magyar Philosophiai Szemle. Szerk. Baráth Ferencz és Böhm Károly; kiadja Aigner Lajos. III. évf. Megjelen két havi füzetekben. Ára 5 frt.

La Toilette. A férfiszabók szaklapja. Szerk. és kiadó-tulajdonos Krausz Adolf. III. évfolyam. Megjelen havonként egyszer magyar és német szöveggel. Ára 3 frt.

Utmutató. A magyar és közös közlekedési vállalatok hivatalos menetrendkönyve. Kiadja a «Vasuti és Közlekedési Közlöny». III. évfolyam. Megjelen évenként 8-10-szer, rendszeren a hó első napjaiban. Ára helyben 4 frt, vidékre 5 frt.

Matematikai és Természettudományi Értesítő. Szerk. König Gyula; kiadja a Magyar Tudomány Akadémia. II. évfolyam. Megjelen havi füzetekben. Ára 3 frt.

Katholikus Theologiai Folyóirat. Szerk. dr. Breznay Béla. II. évfolyam. Megjelen havi füzetekben. Ára 5 frt.

A Hitközségi Hivatalnok. A «Magyar izraelita hitközségi hivatalnokok országos egyesületének» közönye. Szerk. Adler Gyula. II. évfolyam. Megjelen havonként egyszer, magyar és német szöveggel. Ára 2 frt.

Közigazgatás. Szerk. Pető László. II. évfolyam. Megjelen minden hó első vasárnapján. Ára 4 frt.

A M. kir. Technológiai Múzeum Közönye. II. évfolyam.

Magyar Tornaügy. Kiadják a magyarországi Tornatanítói Egylet és a Nemzeti Tornaegylet. Szerkesztik Bökényi Ernő, Szudlaczky Lajos és Szőke István. II. évfolyam. Megjelen a nagy iskolai szünetidő kivéve, minden hó 15-kén. Ára 3 frt.

Népszerű Természettudományi Előadások Gyűjteménye. Szerk. dr. Fodor József és Paszlavszky József. II. évfolyam. Megjelen évenként. Ára 4 frt. A társulati tagoknak 1 frt, nemtagoknak 1 frt 50 kr.

Felső Nép- és Polgáriszkolai Közlöny. Szerk. és kiadja a budapesti polgáriszkolai tanítóképzők és azok gyakorló iskolái tanárai. I. évfolyam. Megjelen a nagy szünetidő kivéve havi füzetekben. Ára 3 frt.

Hazánk. Történelmi közönye. Szerk. Abafi Lajos és Szokoly Viktor. I. évf. lyan. Megjelen havonként egyszer, július és aug. hónapok kivételével. Ára 6 frt.

Pikáns Könyvtár. Szerk. Boccaccio. A «Pikáns Lapok» kiadása. I. évfolyam. Megjelen havi füzetekben. Ára 3 frt.

Vidéken.

Jézus Szent Szivének Hírnöke. (Kalooca.) Szerk. és kiadja Tóth Miki. XVIII. évfolyam. Megjelen havonként. Ára 1 frt 50 kr.

Uj Magyar Sion. Egyházi-irodalmi folyóirat. (Esztergom.) Szerk. és kiadja Zádori János. XV. évfolyam. Megjelen havi füzetekben. Ára 6 frt.

Gazdasági Értesítő. (Temesvár.) A temesvári gazdasági egyesület közönye. Szerk. és kiadó Mokry és Grafay Kálmán. XV. évfolyam. Megjelen havonként kétszer. Ára 5 frt; egyleti tagoknak és tanítóknak 4 frt.

Keresztény Magvető. (Kolozsvár.) Szerkesztők és kiadók Péterfi Dénes és Kovács János. XIV. évfolyam. Megjelen kéthavi füzetekben. Ára 2 frt 40 kr.

Közönye. (Debreczen.) «Hitnászati önképző társulat köréből.» (Debreczen.) Szerk. Futó Zoltán és Bihari Lajos. XIV. évfolyam. Megjelen 8 számban minden hó 15-én. Ára helyben 1 frt 50 kr., vidékre 1 frt 70 kr.

Történelmi és Régészeti Értesítő. (Temesvár.) A délmagyarországi történelmi és régészeti társulat közönye. Szerk. Pontelly István titkár. X. évfolyam. Megjelen évenként. Ára 2 frt.

Gazdasági Néplap. (Pécs.) A baranyamegyei gazdasági egyesület hivatalos közönye. Szerk. Liebbald Béla. X. évfolyam. Megjelen minden hó 1-8-án. Ára nem tagoknak 1 frt.

Gondolat. (Pozsony.) Theologiai és philosophiai folyóirat. Kiadja a pozsonyi ág. hitv. evang. magyar kör. Szerk. Korbély Géza. X. évfolyam. Megjelen havi füzetekben. Ára 2 frt.

Irodalmi Szemle. (Eger.) Szerk. és kiadja Luga László. IX. évfolyam. Megjelen minden hó 1-jén. Ára 1 forint.

Orosz-Természettudományi Értesítő. (Kolozsvár.) Kiadja a kolozsvári orvostermészettudományi társulat. Szerk. Klong Nándor, Koch Antal és Entz Géza. IX. évfolyam. Megjelen havonként.

Isten Igéje. szent beszédekben. (Esztergom.) Szerk. Jagieza Lajos, ravadá elkész; kiadja Buzarovics Gusztáv. IX. évfolyam. Megjelen havi füzetekben. Ára 2 frt.

Magyar Méh. (Buziás.) Szerk. báró Ambrózy Béla és Grand Miklós; kiadó-tulajdonos a délmagyarországi méhészet-egylet. VIII. évfolyam. Megjelen minden hó 1-jén. Tagoknak ingyen küldetik. Nem tagoknak 2 frt.

Magyar Nővénytani Lapok. (Kolozsvár.) Szerk. és kiadja Kánitz Ágost. VIII. évfolyam. Megjelen havonként. Ára 3 frt.

Havi Közönye. Az elméleti és gyakorlati lelkipásztorság köréből. (Temesvár.) Szerk. kiadó Tokolyi Ödön. VII. évfolyam. Megjelen minden hó 15-én. Ára 4 frt.

Természettudományi Füzetek. (Temesvár.) Kiadja a délmagyarországi természettudományi társulat. Szerk. dr. Szalkay Gyula és Czibusz Géza. VIII. évfolyam. Megjelen évenként. Ára 4 frt, a társulat tagjai ingyen kapják.

Egri Népkönyvtár. (Eger.) Szerk. Luga László; kiadja az egri egyházmegyei irodalmi egylet. VI. év-

folyam. Megjelen évenként. Ára 35 kr.

Magyar Protestans egyházi és iskolai Figyelő. (Nagy-Bánya.) Szerk. és kiadja Czeller Márton. VI. évfolyam. Megjelen havi füzetekben. Ára 4 frt.

Győrvidéki Gazda. (Győr.) A «Győrvidéki gazdasági egylet» közönye. Szerk. Pető Adolf. VI. évfolyam. Megjelen minden hónap elején. Ára nem tagoknak 1 frt. 20 kr.

Győrvidéki Tanítóegylet Értesítője. (Győr.) Szerk. Jilg J. Ede. VI. évfolyam. Megjelen havonként. Ára nem tagoknak 1 frt.

Protestans Pap. (Kölesd.) Szerk. és kiadják Lágler Károly és Kálmán Dezső. VI. évfolyam. Megjelen havi füzetekben. Nyom. Keeskemény. Ára 4 frt.

Egyesületi Értesítő. (Szombathely.) A vasmegegyi gazl. egyesület megbízásából. Szerk. Bertina György. V. évfolyam. Megjelen minden hó közepén. Ára nem tagoknak 1 frt.

Evangéliumi Lelkesítő Tár. (Nagy-Bánya.) Szerk. és kiadja Czeller Márton; főmunkatársak Láng Adolf, Gulyás Lajos. V. évfolyam. Megjelen havi füzetekben. Ára 3 frt.

Fegyvertézi Értesítő Börtönügyi folyóirat. (Vácz.) A magyar fegyvertézi hivatalnokok szakközönye. Szerk. Varga János. IV. évfolyam. Megjelen havi számokban. (Múlt évben szünetelt.)

Egyleti Hírnök. A nyitrai megyei gazdasági egylet közönye. (Nyitra.) Szerk. Emődy József. IV. évfolyam. Megjelen havonként. Ára 1 frt 20 kr.; egyleti tagok ingyen kapják.

Gazdasági Értesítő. A «Sopronmegegyi gazdasági egyesület» közönye. (Sopron.) Szerk. Emődy József. V. évfolyam. Megjelen minden hó 15-én. Ára nem tagoknak 2 frt.

Mária Ország. az Imaegyleti önkönyvvél. (Győr-Szent-Márton.) Napköz nem kötött havi értesítő. Szerkesztő Kunze Leo. V. évfolyam. Ára 1 forint 12 kr.

Jó Pásztor. (Komárom.) Egyház-szónoklati folyóirat. Szerk. és kiadja Hajóssy Gy. Krizánt. V. évfolyam. Megjelen havi füzetekben. Ára 4 frt.

Gazdasági Egyesületi Értesítő. (Sátoralja-Ujhely.) Szerk. Löcherer Andor; kiadó-tulajd.: a zemplémegegyi gazdasági egyesület. V. évfolyam. Megjelen havonként. Ára 2 frt.

Felvidéki Tanügy. (Kassa.) Az abauj. és torna-megegyi tanító-egyesület hivatalos közönye. (Kassa.) Szerk. Sudy Kárisztrán János. IV. évfolyam. Megjelen minden hó 15-én. Ára nem tagoknak 2 frt 50 kr.

Egyesületi Értesítő. (Aranyos-Maróth.) A bars-megegyi gazdasági egylet havi közönye. Szerk. Szobonya Bertalan egyj. titkár. IV. évfolyam. Megjelen minden hó elején. Ára nem tagoknak 2 frt.

Gazdasági Közönye. (Kassa.) Szerk. Bukuresti D. János; kiadja az abauj. és torna-megegyi gazdasági egyesület. IV. évfolyam. Megjelen minden hó 1-jén. Ára 2 frt. Egyleti tagoknak ingyen küldetik.

A kath. Hittérjesztés Lapja. (Nagyvárad.) Képes folyóirat. Szerk. és kiadó Nagy István; nyom. Herdermél Freiburgban. (Bálen.) IV. évfolyam. Megjelen 7 füzet évenként. Ára 3 frt.

Népiszkolai Szemle. (Csurgó.) Szerk. és kiadó Alorján Miklós; szerkesztőtársak Bárány Gyula és Horváth József. IV. évfolyam. Megjelen jul. és aug. hónapokat kivéve minden hó 10-kén. Ára 1 frt 60 kr.

Ungmegegyi Tanügy. (Ungvár.) Szerk. Talpalkovics Emil; társszerkesztő Gábel Jakab. IV. évfolyam. Megjelen minden hó végével. Ára 2 frt.

Fényképesítő Lapok. (Kolozsvár.) Szerk. kiadó és lapkiadó Veress Ferencz. III. évfolyam. Megjelen havonként. Ára 4 frt.

Magyar Földmives. (Győr.) A vaaivideki gazdasági kör közönye. Gazdasági havi füzet. Szerk. Vasadi Balogh Lajos. III. évfolyam. Ára 1 frt.

Gazdasági Értesítő. (Nyitra.) Szerk. Szakács Péter, egyleti titkár. III. évfolyam. Megjelen minden hó 20-kán. Ára 2 frt; egyleti tagoknak ingyen küldetik.

Halászlás Lapok. (Aranyos-Maróth.) A felsőmagyarországi halász-egylet értesítője. Szerk. dr. Ruffy Pál. III. évfolyam. Megjelen havonként. Ára 3 frt; az egylet tagjai ingyen kapják.

Magyar Dal-Album. (Győr.) Szerk. Limbay Elemér; zongorára alkalmazza Nemesovits Antal. III. évf. Megjelen évenként 10 füzet. Ára 1 frt 80 kr.

Magyar Tüztöltő. (Pápa.) A dunántúli tüztöltő-egylet területi szövetségének hivatalos értesítője. Szerk. Teuffel Mihály. III. évfolyam. Megjelen minden hó 1-én. Ára tagoknak 2 frt; nem tagoknak 3 frt.

Vegyintani Lapok. (Kolozsvár.) Szerk. és kiadja Fabiny Rudolf. III. évfolyam. Megjelen július és aug. kivételével minden hó elején. Ára 4 frt.

A Deveser-Vidéki Gazda-Kör Értesítője. (Deveser.) Szerk. Noszpoly Gyula; kiadó-tulajdonos a Deveser-vidéki gazda-kör. II. évfolyam. Megjelen minden hónap egyszer. A kör tagjai ingyen kapják.

Honti Gazda. (Ipolyvás.) A megyei gazdasági egylet közönye. Szerk. az egyesületi titkár. III. évf. Megjelen időhöz nem kötött számokban. Ára 2 frt; az egylet tagjai ingyen kapják.

Lombfűrészet. (Pozsony.) Szerk. Jakubey Ferencz; kiadó-tulajdonos Jakubey T. II. évfolyam. Megjelen havonként. Ára 3 frt.

Rovarszlási Lapok. (Pécs.) Szerk. és kiadja dr. Kaufmann Ernő. II. évfolyam. Megjelen havi füzetekben. Ára 4 frt.

Tanügyi Értesítő. (Magyar-Nemegye.) A szolnok-dobokmegegyi tanító-testület hivatalos közönye. Szerk. Sebestyén József; kiadja a tanító-testület. II. évf. Megjelen, a nagy szünetidő kivételével, minden hó 15-én. Ára 1 frt 60 kr.

Vasvármegyei Tanügyi Értesítő. (Szombathely.) A vasmegegyi tanító-testület hivatalos közönye. Szerk. Barabás György Sándor. II. évfolyam. Megjelen minden hó 10-kén. Ára nem tagoknak 1 frt.

Nógrádmegyei Gazdasági Egyesületi Közönye. (Balassa-Gyarmat.) Szerk. Baintner Ottó. II. évfolyam. Megjelen havi számokban. Ára 2 frt.

Gazdasági Közönye. (Komárom.) A komárommegegyi gazdasági egyesület havi értesítője. Szerk. Sarlay Károly. II. évfolyam. Egyleti tagoknak ingyen jár.

Omnibus. (Pozsony.) Szerk. és kiadja Szentlélek Máté. II. évfolyam. Megjelen évenként. Ára hirdetés-eket közöl magyar és német nyelven és ingyen küldetik.

Mezőgazdasági Szemle. (Magyar-Ovár.) Szerk. és kiadja Cserháti Sándor és dr. Kossuthy Tamás. II. évfolyam. Megjelen havonként. Ára 5 frt.

Veszprémmegyei Gazdasági Lapok. (Veszprém.) A «Veszprémmegyei gazdasági egyesület» hivatalos közönye. Szerk. Nagy Iván. II. évfolyam. Megjelen minden hó elején. Az egyesület tagjai ingyen kapják.

Filoszofia Füzetek. (B.-Csaba.) Szerk. dr. Bártaszki Lajos. I. évfolyam. Megjelen havonként. Ára 4 frt. Összesen = 115.

XI. VEGETYES MELLÉKLAPOK.

Budapesten.

Gazdasági Lapok. A «Magyar Föld» heti melléklete. XXXV. évfolyam.

Szemészet. — «Közegészségügy és Törvényszéki Orvostan. Szerk. Fodor József, tanár. Az «Orvosi Hetilap» melléklete.

Állatorvos. A «Gyógyászat» havi melléklete.

Cariai Határozatok. A «Jogtudományi Közönye» mellékletje.

A Budapesti Közlöny Hivatalos Értesítője. XIII. évfolyam. Megjelen hetenként hatszor.

Világkronika. A «Vasárnapi Ujság» és «Politikai Újdonságok» s a «Képes Néplap» mellékletje. VIII. évfolyam.

A Magyar Gyorsíró mellékletje. VIII. évfolyam.

Nővilág. A «Képes Családi Lapok» havi mellékletje. VI. évfolyam.

Uj Budapest. A «Budapest» képes heti melléklete. (Elezlap.) VI. évfolyam. Ára a főlappal 3 frt.

Egyház-művészeti Lap. A «Tájékoztató» társalapja. Szerk. dr. Czobor Béla. V. évfolyam.

Magyar Gyógyterem. Melléklet a «Közegészségügyi Kalauz»-hoz. V. évfolyam.

Magyar Királyok és Hősök Arcképesarnoka. A «Hasznos Műlatatok» mellékletje. IV. évfolyam.

Az Arletési Híradó. A «Közvető hírlap» mellékletje. IV. évf.

Fővárosi Gyorsíró. A «Gyorsírástati Lapok» mellékletje. IV. évfolyam. Ára külön 1 frt. 50 kr.

Ált. Sorsolási Értesítő. A «Magyar Pénzügy» mellékletje. IV. évfolyam. Megjelen minden fontos huzás után.

A „Pénzügyi Közönye» mellékletje.

Vasárnapi Lapok. A «Katholikus Társadalom» mellékletje. IV. évfolyam.

Vasárnap. A «Kürt» heti mellékletje. II. évfolyam.

A Budapesti Regényesarnoka. Heti melléklet. II. évfolyam.

Találmányok leírása. A «Magyar Ipar» heti melléklete. II. évfolyam.

Népevelés. — «Kereskedelem és Mezőgazdaság. Malakot. Iparügy. — Divatlap. — Törvényszéki Csarnok. A «Nemzeti Ujság» heti mellékletei. I. évfolyam.

Vidéken.

Hivatalos Értesítő. (Veszprém.) A «Veszprém» rendes heti mellékletje.

Gyermekgyermekvilág. (Gyoma.) A «Kisdedovók és Gyermekkedvezők Lapja»-nak mellékletje. III. évfolyam.

Megyei Híradó. (Kaposvár.) A «Somogy» mellékletje. III. évfolyam. (Múlt évben mint önálló szaklap jelent meg.)

Skorpió. (Győr.) A «Hazánk» heti mellékletje. II. évfolyam.

Szent Hangok. (Győr-Szent-Márton.) A «Mária Ország» melléklete. II. évfolyam.

Tolnamegyei Földmives. (Szegeárd.) A «Tolnamegyei Közönye» havi melléklete. II. évfolyam. Ára 1 frt. Az egyleti tagok ingyen kapják.

Gazdasági Értesítő. (Szolnok.) Szerk. Kunze Imre. A «Szolnoki Híradó» havi melléklete. I. évfolyam.

Máramaros Tanügyi Értesítő. (M.-Széget.) A Máramaros két hetes melléklete. Szerk. Kovács Zoltán. I. évfolyam. Ára külön 2 frt.

Tanügyi Melléklet. (Debreczen.) A «Debreczeni Protestans Lapok» havi melléklet. I. évfolyam. Ára külön 1 frt. 20 kr. Összesen = 36.

1883-BAN MEGSZÜNT LAPOK ÉS FOLYÓIRATOK.

II. Politikai hetilapok: Nyitrai. — «Népszázlója». A Magyar Néplapja. (Kaposvár.) — Bukaresti Híradó. (Bukarest.)

III. Vegyes tartalom képes hetilap: Debreczeni Képes Ujság. (Debreczen.)

IV. Egyházi és iskolai lapok: Egyházi és Iskolai Szemle. (Nagy-Ényed.) — Aradi Közönye. (Arad.)

V. Szépirodalmi és vegyes tartalom lapok: Lant. — Lant és Nyil. — Csöndes Örök. — Déliláb. (Temesvár.)

VI. Humorisztikus lapok: Herkó Péter. (Szombathely.) — Darázs. (Szentes.)

VII. Szaklapok: Törvényszéki Csarnok. — Ipartársulati vetítő Hírlap. — Szombati Ujság. — Ipartársulati Lapok. — Kisparos. — Katona és pénzügy. — Forgalom. (Nagy-Várud.) — Közlekedési Úgy. (Paks.)

VIII. Vidéki lapok (nem politikai tartalommal): Lehel-Kürt. (Sz. Jók.) — Sárkút. (Berettyó-Ujfalu.) — Miskolc. (Miskolcz.) — Elresztő. (Debreczen.) — Közérdek. (Karczag.) — Ungvár. (Ungvár.) — Losonezi Phönix. (Losonez.) — Alföldi Ujság. (Békés.) — Monor és Vidéke. (Monor.) — Salgó-Tarján. (S.-Tarján.) — Szilágy és Vidéke. (Zilah.) — Tisza-Füred. (Tisza-Füred.) — Újpesti Közönye. (Uj-Pest.) — Zenta. (Zenta.) — Alföldi Lapok. (Békés-Csaba.) — Jász-Kürt. (Jászberény.) — Nagy-Kőrösi Lapok. (Nagy-Kőrös.) — Paks Közönye. (Paks.) — Czegléd és Vidéke. (Czegléd.)

IX. Hirdetési lap: Sírügy.

X. Folyóiratok: Társadalmi Reform. Magyarország. — Közérdek. — Falmi Könyvtár. (Berettyó-Ujfalu.) — A Magyar Ifjúság Könyvesháza. (Pozsony.) — Bihari Gazda. (Nagyvárad.) — Gross: Magyar Ifjúság és Népkönyvtár. (Győr.) — Nemzeti Népiszkola. (Galgócz.) — Temesvári Művelődési és Építészeti Egylet Közönye. (Temesvár.) — Gyakorlati Tanácsok. (Vác.) — Ifjúsági Lapok. (M.-Széget.) — Győrmegegyi Tanügy. (Győr.) — Délvidéki Tanügy. (Fehérváralom.)

XI. Vegyes melléklet: Reform. — Tisza-Eszlár. (Nyiregyháza.)

Megszűnt összesen 54 hírlap és folyóirat. (1882. évben megszűnt 89.)

ÖSSZEVONT ÁTNEZET.

Hírlapirodalmunk számarányát 1883. és 1884. elején következő kimutatásban tintegethjük föl:

	1883. elején	1884. elején
I. Politikai napilapok	20	25 + 5
II. Politikai hetilapok	36	38 + 2
III. Vegyes tartalom képes lapok	4	5 + 1
IV. Egyházi és iskolai lapok	28	31 + 3
V. Szépirodalmi és vegyes tartalom lapok	15	22 + 7
VI. Humorisztikus lapok	7	10 + 3
VII. Szaklapok	81	87 + 6
VIII. Vidéki lapok (nem politikai tartalommal)	104	109 + 5
IX. Hirdetési lapok	5	4 - 1
X. Folyóiratok	106	115 + 9
XI. Vegyes mellékletlapok	21	36 + 15
Összesen	427	482 + 55

VIII. Vidéki lapok (nem politikai tartalommal): Lehel-Kürt. (Sz. Jók.) — Sárkút. (Berettyó-Ujfalu.) — Miskolc. (Miskolcz.) — Elresztő. (Debreczen.) — Közérdek. (Karczag.) — Ungvár. (Ungvár.) — Losonezi Phönix. (Losonez.) — Alföldi Ujság. (Békés.) — Monor és Vidéke. (Monor.) — Salgó-Tarján. (S.-Tarján.) — Szilágy és Vidéke. (Zilah.) — Tisza-Füred. (Tisza-Füred.) — Újpesti Közönye. (Uj-Pest.) — Zenta. (Zenta.) — Alföldi Lapok. (Békés-Csaba.) — Jász-Kürt. (Jászberény.) — Nagy-Kőrösi Lapok. (Nagy-Kőrös.) — Paks Közönye. (Paks.) — Czegléd és Vidéke. (Czegléd.)

IX. Hirdetési lap: Sírügy.

X. Folyóiratok: Társadalmi Reform. Magyarország. — Közérdek. — Falmi Könyvtár. (Berettyó-Ujfalu.) — A Magyar Ifjúság Könyvesháza. (Pozsony.) — Bihari Gazda. (Nagyvárad.) — Gross: Magyar Ifjúság és Népkönyvtár. (Győr.) — Nemzeti Népiszkola. (Galgócz.) — Temesvári Művelődési és Építészeti Egylet Közönye. (Temesvár.) — Gyakorlati Tanácsok. (Vác.) — Ifjúsági Lapok. (M.-Széget.) — Győrmegegyi Tanügy. (Győr.) — Délvidéki Tanügy. (Fehérváralom.)

XI. Vegyes melléklet: Reform. — Tisza-Eszlár. (Nyiregyháza.)

Megszűnt összesen 54 hírlap és folyóirat. (1882. évben megszűnt 89.)

1883. FOLYTÁN ÉS 1884. ELEJÉN KELETEZETT LAPOK ÉS FOLYÓIRATOK.

I. Politikai napilapok: Nemzeti Ujság. — Kürt. — Pozsony. (Pozsony.) — Aradi Hírlap. (Arad.)

II. Politikai hetilapok: Talpra Magyar. — Új Katholikus Társadalom. — Közérdek. (M.-Széget.) — Máramaros Lapok. (M.-Széget.)

III. Vegyes tartalom képes hetilapok: A Hazafiak.

IV. Egyházi és iskolai lapok: Papok Lapja. — A Magyar Ifjúság Lapja. — Leányvilág. — Magyar Ifjúság. — Evangélikus Egyház és Iskola. (Pozsony.) — Protestans Népiszkola Lap. (Debreczen.)

V. Szépirodalmi és vegyes tartalom lapok: Ellenőr. — Riadó. — Örök Naplója. — Pikáns Lapok. — Magyar Posta. — Irodalmi Lapok. — Néplap. — Szemle. — Figyelő. (Maros-Vásárhely.)

VI. Humorisztikus lapok: Füllentő. — Fülös Bagoly. (Ungvár.) — Magyar Bors. (Veszprém.) — Pécsi Ezop. (Pécs.)

VII. Szaklapok: Kereskedelmi Közönye. — Arletési Közönye. — Villám. — Szinészek Lapja. — A Jövő. — Közgazdasági Lap. — Magyar Nemzetgazda. — Nyomdász Közönye. — Graphica. — Kiállítás Lapok. — Értesítő. — Gazdák Kalauza. — Borsói Gazda. (Miskolcz.) — Tátra-Vidék. (Uj-Tátrafűrészt.) — Felvidékünk Ipara. (Selmeczbánya.)

VIII. Vidéki lapok (nem politikai tartalommal): Zentai Híradó. (Zenta.) — Borsod-Miskolci Közönye. (Miskolcz.) — Végvidék. (Panesova.) — Szilágy. (Zilah.) — Zentai Ellőr. (Zenta.) — Rába-Vidék. (Körmen.) — Zólyommegegyi Lapok. (Beszterebánya.) — Komárom és Vidéke. (Komárom.) — Miskolcz és Vidéke. (Miskolcz.) — Balaton. (Tapolca.) — Kunsági Néplap. (Karczag.) — Csaba és Vidéke. (B.-Csaba.) — Szilá

Előfizetési föltételeink.

Negyedévre (január—márczius)
A Vasárnapi Ujság 2 frt - kr.
A Vasárnapi Ujság a „Világkrónikával” együtt 5 . . .
A Vasárnapi Ujság és Politikai Ujdonságok 3 . . .
A Vasárnapi Ujság és Politikai Ujdonságok a „Világkrónikával” együtt 3 . 50 .

Félévre (január—június)
A Vasárnapi Ujság 4 frt - kr.
A Vasárnapi Ujság a „Világkrónikával” együtt 5 . . .
A Vasárnapi Ujság és Politikai Ujdonságok 6 . . .
A Vasárnapi Ujság és Politikai Ujdonságok a „Világkrónikával” együtt 7 . . .

A „Politikai Ujdonságok” újabb két hetenként megjelenő gazdasági mellékklappal van bővítve.

A „Világkrónika”, mióta bővített terjedelemben jelen meg, eddigi közleményei mellett állandóan nagyobb elbocsátásokat és regényeket is nyújt olvasóink. Így Verne Gyula kitűnő francia írónak már három érdekfeszítő új regényét közölte minden számban egy-egy képpel s egy új új regényt közöl jelenleg is. — A Világkrónika ezen felül, mint hetilapjaink közleményeinek kiadásánál, a hazai és külföldi általánosabb érdekű eseményeket, az azokban kiválóan szereplő személyiségeket népszerű nyelven írt magyarázatokkal kísért képekben mutatja be; közlő tájékoztató cikkeket, utirajzokat, nép- és tájnézeteket, szemléltető jelentéseket, a hazai és külföldi közérdekű mozzanatokról, találmányokról, felfedezésekről, új szinten mulatózó próbák közleményeket, közhasznú tudnivalókat, stb.

A „Világkrónika”, a „Vasárnapi Ujság” előfizetői félre 1 frt., negyedévre 50 kr. pótdíj beklüde mellett még folyvást megrendelhetik.

T. előfizetőinket fölkérjük, hogy sziveskedjenek az előfizetés megújításánál, vagy a „Világkrónika” megrendelésénél „szemalagjukból” egy példányt a posta-utalványra ragasztva beküldeni, s minden reklámajánlót és egyéb a szétküldésre vonatkozó közleményeket a kiadó-hivatalhoz küldeni.

A Vasárnapi Ujság és Politikai Ujdonságok kiadó-hivatala (Budapest, egyetem-utca 4. sz.)

HALÁLOZÁSOK.

NÉN Mária, a legidősebb magyar színésznő, s a magyar színtársulat előző korszakának tagja, meghalt Kolozsvárt, ahol régén élt csöndes elvonultságban. Csak kevesen emlékeznek már színpadi sikereire, mert régen megvált a színpadtól. Vig szerepköröket töltött be, s tagja volt annak a társulatnak, mely a kolozsvári színházat megnyitotta. Leginkább Erdélyben játszott, s csak pár évig volt távol. A budai játékszínház sem akart szerződni, nehogy meg kelljen válnia anyjától. Született 1799 aug. 18-án. Atyja orvos volt. Mint mondják, kissé különös természetűt bírt. Egyszer jegyben járt, de a frigy felbomlott, s akkor felfogadta, hogy nem megy férjhez; nem is ment, elutasítván Szentpétert színtén, a ki kérője volt. A színezettől 1847-ben vonult vissza, előbb nővérénél, aztán ennek leányánál lakva. Agg napjairól a négyvet gondoskodott. Az erdélyi játékszíni élő krónikája volt és sok adatot őrzött meg a feledés homályától. Nagy örömet okozott neki, ha a színvilág egy-egy jeles folkereka, Kopsországi Prielle Kornélie is küldött szép koszorút. Elhunytáról a gyászjelentést három nő-rökona: Sáradi Józsefné, Rutkovszky Róbertné és özv. Borsos Imrené adta ki. A színház is külön gyászlapon tudatta a matróna elhunytát, s meleg kegyeletet tanúsított temetésén. A színházi dalnok énekelte, Szacsay Imre a színház előtt, Lubinszky Odón pedig a sírnál mondatk besebeszédet.

Elhunytak még a közelebbi napok alatt: Gáspár Mór, királyi tanácsos, egykori kerületi táblai bíró, ki 38 évet töltött közpályán, a magyar udvari kancelláriánál kezdve meg a szolgálatot, majd a pozsonyi főörvényszéknél folytatta; a magyar bíróságok helyreállításakor pedig a nagyszombati kerületi tábla bírja lett; Gáspár Béla budapesti kir. közjegyző édes atyja, 75 éves korában, Budapesten. — Vladár Ferencz, es. k. nyugalmazott őrnagy és hirtokos, közbecsülésben élt derék férfi, ki hosszú ideig élt szemelvtőlét megfosztva, de mégis gondosan vezette család ügyeit, 73 éves korában, Turkevén. — Győző Szilárd, a szabadságharcz honvéde, Pozsonyban egy kiváló műveltségű, s noha szerb eredetű volt, hazafiás fia, ki rendszeren Magyar-Bélen lakott, 62 éves korában, Bécsben. — Szócs Miklós, Alsó-Fehérmegye bizottsági tagja, a borberekre ref. egyház főgondnoka, az alvinczi ref. egyház presbitere és egyházmegye képviselője, 78 éves korában. — Takács Ferencz, plebános, 60 éves korában, a váci egyházmegyéhez tartozó Nóténscsén. — Szabó Péter, kabai ref. lelkész és egyházmegyei tanácsbíró, 65 éves korában, Debreczenben. — Rózi József, kis-dobszai nyug. ref. lelkész, 61 éves korában, Miskolcban. — Dömötör János, a honvédelmi minisztérium nyug. számfűvésze, 75 éves korában, Budapesten; ugyanitt Steiber Fülöp, Steiber Vincez terézvárosi káplán édesatyja, 76 éves korában. — Markovics Márton, kincstári segédhivatali nyug. igazgató, 74 éves korában, M. Szegeden. — Lang Eds, nyug. pénzügyi titkár, 73 éves korában, Pécelzen. — Kristóffy János, 84 éves korában, Tornayán, s halálát nagy család és dédunokái is gyászolják. — Juhász József, a szabadságharczban honvéd-vezéres, Nagy-Szebenben. — Nagy Adolf, főredész és m. kir. kataszteri erőbecsölőbiztos, 37 éves korában a háromszéki llyefalván. — Dr. Scheitz Antal ügyvéd, 62 éves korában, Maros-Vásárhelyen. — Páner Károly, földbírtokos, 61 éves korában, Bujákban. — Hegedűs Károly, honvédelmi miniszteri hivatalnok, a heves-megyei Pásztón. — Glózik István, Maglóci község volt bírja, ki a falu tő népeinek magyarságában tevékenyen közreműködött, s a község ügyeinek vezetéséért ezüst érdemkeresztet is kapott, 70 éves korában. — Majthenyi Tivadar, szalakuzsi földbírtokos, Felfalun. — Ladányi Bodó Samuel, a ref. egyház tisztviselője, 75 éves korában, Debreczenben. — Pammer Péter, líkősi bérli, ki közérsvét közt Győrben temettek el. — Venczel József, az aradi ügyvédi kamara írnoka, 18 éves korában. — Idős Zichá Ferencz, a kolozsvári dologház volt felügyelője, 76 éves korában. — Gallia Emil, az osztrák-magyar államvasut poszsonyi forgalmi igazgatójának 16 éves fia. — Komáromi Géza, volt magyar színész, ki szép hangzál rendelkezéven, Párisba ment ki, de ott mellbetegség vetett véget meg fiatal életének. — Batiz Zsigmond, budapest-belvárosi rendőrkapitány, a fővárosi rendőrség régi tisztviselője, hosszabb betegeskedés után. — Kiss Károly, győri születésű egy-éves honvédkéntes, 21 éves korában, Budapesten. — Langheinrich Fildyresné szül. Wöhler Anna, a fővárosi körökben ismert úrnő, 64 éves korában, Budapesten; ugyanitt Szily Sarolta, Szily Kálmán műegyetemi rektor nagynője, 71 éves korában, és Abonyban temettek el; Vincze Danielné, szül. Kolánda Alojzia, a m. k. államvasut jözelevárosi pénztárnokának derék neje, 52 éves korában, hszas-tárnoklás után. — Özv. Sándi Gerölyné szül. Luka Zsuzsánna, nemesszivi nő, ki a szabadságharcz után a Gyulafehérvárt őrzött politikai foglyokat hosszú ideig élelemmel, ruhával és pénzzel is ellátta, 77 éves korában Kolozsvárt. — Keresztes Károlyné szül. Karácson Teréz, a veszprémi megyei tiszti ügyész neje, 53 éves korában Veszprémben. — Nagy Sándorné szül. Fülöp Julianna, járásbírósi hivatalnok neje, 46 éves korában, Szinyérváralján. — Özv. Vajda Sámuelné szül. Rászó Terézia, 76 éves korában, Hódmező-Vásárhelyen. — Nyomárai Agnelné szül. Gyöngyösi Pirokta, 24 éves korában, Ór-Darnán. — Körtvélyessy Árnka, Körtvélyessy Gábor egyetlen leánya, Cséfalván. — Özv. Dragoócz Jánosné szül. Molnár Anna, 62 éves korában, Seps-Szentgyörgyön. — Schipart Jánosné, a német-bolyi postamester neje. — Fodor Mihályné szül. Herling Róza, gazdatiszt neje, Albisen. — Hahné szül. Müller Erzsébet, poszsonyi háztulajdonosnő, 76 éves korában Pozsonyban. — Kiss Pálné szül. Bernáth Mária, a néhai honvédtábornok és Pétervárad védőjének özvegye, Tisza-Füreden.

Helyesen fejtették meg: Veszprémben: Fülöp József. Budapest: K. J. és F. H., Andorfi Sándor. Bécsben: Nebulo. Szatmárot: Vass János. A pesti sakk-kör.

SZERKESZTŐI MONDANIVALÓ.

Buzdító. A költemény, tartalmát tekintve, érdekes műnek mondható; de formára alig felel meg a mi ízlésnek. Talán van tudomása a t. szerzőnek is arról, hogy az országos dalregyesületnél jelenleg király-himnuszra pályázat van folyamatban. Várjuk el annak a kimenetelét.

A lámpa. Kissé gyakorlatlan (tán épen nő?) kére vall; de hangulata megkapó s eszemenetes szép. Némi itt-ott gyökesebb simást igényel — de megérdemelt. Időt ha nyertünk rá, megtesztük s akkor közölni fogjuk.

Ion könyve. Elég csinos dalocskák; de egy sincs költők, mely egészen megálthatna egy a mint van. Megpróbáljuk; mit tehetünk velök.

Nem közzétehető. Szeretlek jól. Emmához (Schiller után). Szereltem. Életünk. Az alkony (Heine után). A tél (Ugy látszik, mintha . . .)

A maorik költsézte. Némileg hangzatosabb (a művészi próza ezt nagyon megtérné) fordítás nem ártana. De így is elég érdekes, tartalmánál fogva. Közlendünk közé sorozzuk.

Szegvár. Dr. S. I. Választat U. G. I. ur felszólalására jövő heti számunkban közöljük, az ugyanazon közleményre másfélét kapott megjegyzésekkel együtt.

HETI NAPTÁR. Január hó.

Table with 4 columns: Nap, Katholikus és protestáns, Görög-Orosz, Izraelita

Tartalom.

Szöveg: A főrendiházból: I. Gróf Szécsen Antal. 2. Gróf Károlyi Gyula. — Hajótörés. (Lord Byron Don Juanjából.) Ábrányi Emilől. — Székely támad. Székely bánya. Történelmi beszéd a XVII. századból. Irta P. Szathmáry Károly. — Zrínyi Miklósné, Rosenberg Éva. Cseh források után. — A győztes Bertók. Elbeszélés. Irta Sienkiewicz Henrik. Lengyelből fordította: Csopay László. — Képek a jégről. Várnai B. Sándortól. — Egy világító torony belseje. — Egyegleg. — A nagy emelőlép Stockholmban. — Epizód egy liberális lap és egy konzervatív fórum életéből. Sincerustól. — A menekültek. — Aeol-hárfa. — Irodalom és művészet. — Közintézetek és egyletek. — Mi újság? — A magyar hírlapiparom 1883-ban. — Halálozások — Szerkesztői mondanivaló. — Sakkjáték. — Heti naptár.

Képek: Gróf Szécsen Antal. — Gróf Károlyi Gyula. — A menekültek. Vágó Pál festménye. — Képek a jégről. (Képesoportozat). — A south-downi világító torony belseje. — A nagy emelőlép Stockholmban.

Felölts szerkesztő: Nagy Miklós. (L. Egyetem-tér 6. szám.)

Szines és fekete selyem Grenadines, méterje 95 kr.,

egész frt 8.70 (10 különb. minős.) szállítatnak egyes öltönyökre valamint egész végben bérmentesen a házba Henneberg G. (kir. udv. szállító) selyemgyári raktár által, Zürichben. Mintak postafordulattal. Levéldij a Svájcba 10 kr.

T. Weber K. gyógyszerész urnak, Bécsben, VII. Ulrichsplatz 4. Örömmel tudatom önnel, hogy a Chiococa-likör nélam csodákát mivel; 28 éves fiatal korom s jó kinézésem dacára, szerencsétlenségemre oly gyöngeségi állapotban szenvedtem, mely engem vigasztalhatatlanná tett. — Kérek utoljára mielőbb 3 palaezkkal küldeni. C. G.

Itéjtek magatok.

Mily gyakran vonakodunk valamely gyógyszer megvételétől, a melyet pedig mindenki magasztal. És ugyan miért van e tartózkodás? Egyszerint csak azért mert nem akarunk hszontalan kiadást tenni, bármily csekély legyen is az. De itéjtek magatok, hogy egy 70 krnyi csekély kiadást lehetett volna-e jobbra fordítani, mint a következő esetben.

„Mintán 12 évig székrekedésben s az ezzel járó fájdalommal szenvedtem, és sehol segítséget nem találtam, pedig furdókat is használtam, egészségem helyreállítását egyedül Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsinak köszönöm. Azok használatá óta a legjobb egészségem van, mit enneml bizonyított. Kelt jun. 12-én, az eszendorfi véghutában Weissenzult mellett, Csehorozgában. Baile M. fővegyfő mester.

A labdacsoz valódiságára névze ügyelni kell, hogy a doboz címlapja Brandt Richard aláírásával s a fehér keresztel vörös mezőben el legyen látva.

HIRDETÉSEK.

Kitűnő illatszerek, a Victoria-illatászat különlegességei. YLANG-YLANG DE MANILLE. CHAMPACCA DE LAHORE. MELATI DE CHINE. PARIS: Rigaud & Cie., 8, rue Vivienne.

CHIOCOCA-LIKÖR (Liquor chiococae fortificans) Tülmányosan megtisztítva, kiperálva és tekinlyök által ajánlva, mint jellenek bizonyít, határozottan ártalmatlan életre kellemes.

JAKAB ÖDÖN. SZÉKELY HISTORIÁK. RAJZOKKAL. Diszkótesben 2 frt. Tartalom: Mit csinált örömeben Darkó Dénes. — Hová lett a Gál Sándor kenyere. — A huszár. — Miért állott meg az ativalói alsó malomkerék. — Az adorján mehek. — Az eltemetett gyűrű. — A Keszeg Imre pástorsága. — A beteg asszony utja. — Hogyan került kapu a Szabó Lőrincz kertjére. — Mire jó egy idegen sirlom.

Ausztria és Magyarország összes lakosaihoz! Sürgető felszólítás. Kunzschmidt János Károly 121 év óta fennállott nagy ülettházának örökösödési fölosztása miatt az örökösök a legutóbb tartott ülésen azon határozatot hozták, hogy az egész árúkeresletet csupán a nyers anyag beszerzési árán, tehát majdnem ingyen eladják, csak hogy a helyiségek lehető gyorsan kiürüljenek s átadhassák legyeknek.

Gratis Franco erhält Jedermann die von einem Spezialarzte verfasste BROCHURE über KÖRPER-SCHWELCHTS-PFLEGE. WIEN I. Operngasse No. 6.

MARTINY H. Budapest, váci utca 19. sz. Ajánlja saját készítményét. TAJT ÁRUIT. Valódi Hóital-féle komáromi pipaszárak egyedül raktára. Arjegyzékek franco ingyen.

NONPAREIL ANGOL UJDONSÁG RUHÁKBAN ÉS JELMEZEKBEN. Kiállja a versenyt a lyoni bársonnyal az árnak egy negyedével. Kékesfekete, elpszúthatlan, ugysz. minden divatszín. 1366 UTÁNZATA A GYÁRI JEGYNEK: NONPAREIL TRADE MARK VELVETEEN

NONPAREIL ANGOL UJDONSÁG RUHÁKBAN ÉS JELMEZEKBEN. Kékesfekete, elpszúthatlan, ugysz. minden divatszín. 1366 UTÁNZATA A GYÁRI JEGYNEK: NONPAREIL TRADE MARK VELVETEEN

Bécs! Páris! London! Halljátok és csodáljátok. A vagyonbuktól „Nagy Anglo-Britt esztétgyár” támogatásának az összes árúkat meg a becsáron is sokkal alább eladja. Az esztétgyár előleges beküldése vagy 8 frt 70 kr. utánvétele mellett igen csinos és édes díszes ruhák a legfinomabb angol-britt esztétből (mely előbb 40 frt-ért kapható). Minden megrendelő az esztétgyár fehér színeinek megmaradásáról szóló 10 évi keszégi iratot nyer. 6 táblakés, jeles aczélpengével. 6 valódi angol-britt esztétvilla. 6 massív ang. britt esztét evőkanál. 6 ang. britt neh. esztét kávékanál. 1 db. ang. britt neh. esztét levesteő. 1 mass. ang. britt esztét tejszeő. 6 jeles ang. britt kesz-zsámoly. 6 mass. ang. britt esztét dessertkanál. 6 valódi ang. britt esztét csemegevilla. 1 jeles bors- vagy cukortartó. 6 szép massív tejszeő-tálca. 6 legfin. ang. britt esztét tojáskanál. 1 pompás ang. britt esztét felszolgáló tálcza 30 ctm. hosszú 1 legfinomabb gyertyatartó. 61 darab. — 8 frt 70 kr. Annak bizonyítékul, hogy hirdetésem nem szédélgesen alapezik, ezennel a nyilvánosság előtt közlésem magamat, ha az árú nem telnezenek, azokat minden kifogás nélkül visszavállalni: s így a megrendelés minden kezdetlenség nélkül jár. A ki láthat jó és szolid árúkat, nem pedig holtai silányágot akar pénzért kapni, míg a készlet tart. bizalommal forduljon a következő szimhez: MORITZ STERN, Wien, Wollzeile 22. Tisztító por a főnnebbi esztétgyáraknál nélam kapható. Egy doboz ára 15 kr. Fiókok: Páris és Londonban. 1044

EGY ÉVIG MONDURBAN. KARCOLATOK AZ EGYÉVI ÖNKÉNYES-ÉLETBŐL. IRTA KACZIANY GÉZA (GYALOGHUSZÁR). Ara fűzve 1 forint osztr. ért. Tartalom: Újoncoszás országoszer. — Mikor engem a főorvos vizitált. — Az első nap mondurban. — Az első abrikotlás. — A gyatra frájbeléges. — Szolgálatban. — A tanár-tiszt. — Úbunzmar. — A cakkumpakk. — Baka szakácskönyv. — Cúgos cipő a cúgban. — Hadgyakorlatok a király előtt. — Moszósítva. — Az első nap és az első év. — A derventi kerek erdő mellett. — Az első kivégzés. — Török ur Maglajban. — El-hagyatva, egyedül. — A tolsó rév. — Frájter úr nyúl. — Hadi-Loja. — Szerjevo. — A kis Curry. — Postafedezetlen. — Karácsonyunk a bosnyák földön. — Tisztai vizsga. — Az utolsó nap mondurban. — A hadnagy úr.

EGY ÉVIG MONDURBAN. KARCOLATOK AZ EGYÉVI ÖNKÉNYES-ÉLETBŐL. IRTA KACZIANY GÉZA (GYALOGHUSZÁR). Ara fűzve 1 forint osztr. ért. Tartalom: Újoncoszás országoszer. — Mikor engem a főorvos vizitált. — Az első nap mondurban. — Az első abrikotlás. — A gyatra frájbeléges. — Szolgálatban. — A tanár-tiszt. — Úbunzmar. — A cakkumpakk. — Baka szakácskönyv. — Cúgos cipő a cúgban. — Hadgyakorlatok a király előtt. — Moszósítva. — Az első nap és az első év. — A derventi kerek erdő mellett. — Az első kivégzés. — Török ur Maglajban. — El-hagyatva, egyedül. — A tolsó rév. — Frájter úr nyúl. — Hadi-Loja. — Szerjevo. — A kis Curry. — Postafedezetlen. — Karácsonyunk a bosnyák földön. — Tisztai vizsga. — Az utolsó nap mondurban. — A hadnagy úr.

KOPASZSÁG, a haj öszlítése és korpaködés ellen a napontként érkező bizonyítványok és közzéni írások tanúsága szerint egyedül jónak bizonyult szer a TANNIN-OLAJ. Dr. Morastól. Tisztelt gyógyszerész ur! Sziveskedjek szívesen dr. Moras Tannin-olajból meg egy nagy palaezkkal küldeni. E szer hatásai oly kitűnő, hogy a hajam hullása teljesen megszűnt, s a sűrű után-növésem immár látható is. Bécs, 1880. január 5-én. Wagner Vilmos. Fürt J. gyógyszerész urnak Prágában. Szerencsénem errem magamat önnel kösölhetem, hogy dr. Moras Tannin-olaja hajamnak két év óta tartó hullását teljesen megszüntette. Remélem, hogy a segítségével előbbi szp hajam ismét visszaszerezem. Zarembara Mária. Maribor, 1879. aug. 15-én. Tektetes uram! Hármincéves embernek kopasz fejű bírti nem valami kellemes. Ha dr. Moras Tannin-olaját nem használtam volna, ma ifjú agyastán volnék. E szer nekem két alit csodát tett: szűnt meg a hajam hullása, bizonyított, hogy a hajam ismét visszaszerezem. Bukova, 1880. jan. 3-án. Dr. Morastól. Kapható 2 és 1 frtos palaezkkal. Fiókolt Magyarországi számlára Török J. gyógyszerészára Budapest, király-utca. Pozsonyban: Füst J. gyógyszerész. Temesváron: Tarcsay József gyógyszerész. Zágrábon: Mittelbach Reigm. gyógyszerész.

Legújabb szabad. billard-golyók.

Alulírott bátorodik tisztelettel tudatni, hogy sok évi fáradság után íkerült neki

billard-golyókat

készíteni, melyek jószág és tartósság tekintetében minden eddigit messze fölülműlnak.

Szín, hang és ruganyosság tekintetében teljesen hasonlítanak az előbbi billard-golyókhoz, azonban elpusztíthatóság tekintetében messze felülműlik azokat, miután törés vagy repedés e golyók-nál teljesen lehetetlen, s erre nézve 1 évi írásbeli jótállást vállaltok. Egy darabnak ára 62 mm-terig 5 forint, 62-66 mm-terig 6 forint, 66-70 mm-terig 6 frt 50 kr., nagyság szerint.

Közel 100 billard, minden rendszerből, folyton raktáron.

KNILL KÁROLY, Bécs, IX., Rossau, Rothe Löweg. 5. u. 7.

A FRANKLIN-TÁRSULAT kiadásában Budapestben megjelent, s minden könyveskeresdesben kapható — az osztr. tartományok számára SZELINSZKI GYÖRGY cs. k. egyet. könyvtárusnál Bécsben I. Stefansplatz 6.

LÉVAY JÓZSEF ÖSSZES KÖLTÉMÉNYEI. KÉT KÖTET.

Ára füzve 3 frt 60. A KÖLTŐ ARCZKÉPEVEL. Diszkötésben 5 frt.

Singerstr. 15. PSERHOFER J.-féle gyógyszerár Bécsben.

Vértisztító labdacok, ezáltal egyesenes pillakának neveztem, teljes joggal megérdemlik e labdacok már egyszeresen nem bizonyították volna csodás hatásukat. A legmagasabb esetekben, mikor számos más orvosok használati lett alkalmára, e pillát által alkalmazom és pedig rövid használat után, teljes gyógyulás áll be. 1 doboz 15 labdacossal 21 kr., 1 tegeres 6 dobozossal 1 frt 4 kr., kérem ellen alkalmatosságra a legkülönbözőbb és súlyos betegségeknél történt foglalkozásokról későbbi közzétételre. Mindenképpen, a ki csak egyszer tevőleg kísérlete, továbbajánlása labdacok.

A sok kérésből íratból közlünk néhányat:

Waldhofen az 1884. máj. 18. napján 21. Nylváros községét.

Tekintetes úr! 1862 óta szenvedtem aranyeres bántalmában és húgyvezetékben; orvosollattam is magamat, de minden siker nélkül, bajom mind rosszabbá vált, úgy hogy 140 máltával heres haszfájást is éreztem, (a belső összehurcolás következtében); teljes évtárgyalásom állott be, s mielőtt csak a legesélyesebb életem volt, úgy hogy vést nyeltem is, s állig bírtam a puffadás, nehézség alvás és fulladás miatt egyenesen állni, migsem végre az én csaknem csodálós hatású vértisztító labdacok használatához fordultam, melyek nem tévesztették el hatáscsúcs, s egészen csaknem gyógyítatlan bajomtól teljesen megszabadított. — Minék következtében én a tekintetes urak vértisztító labdacok s más erőteljű gyógyeszközök nem győztek látni s elismernem elegendő képen kifejezni. — Kiváló mély tisztelettel

Oellinger János.

Tisztelt uram! Szerencsés voltam, véletlenül az Ön vértisztító labdacokhoz jutni, melyek nálam csodálós hatást értek. Évek óta szenvedtem fülgyulladásból, egy barátom 10 dobot adott az Ön kitűnő labdacokból, s 10 labdacot oly teljesen helyre állított gyógyosodtam. Későbbiek kérek rajtukban 1 tegerest.

Parr András.

Béltiz, 1874 június 2.

Tisztelt Pserhofer úr! Irásból meg kell nekem és másoknak is, kiknek az Ön "vértisztító labdacok" egészen új életet adtak, fülgyulladások kiküszöbölésére és fenntartására; eredeti üvegesekben á 2.50 és 1 frt 50 kr.

Chinai toilette-szappan, a legkülönlegesebb és legújabb szappan, minden külső bőrtisztításra, arcvonások tisztítására, hajmosásra, szappanosításra, gőrs, ideges fogfájás, fejfájás, nátha, megfázás, stb. stb. ellen. 1 frt 20 kr.

Anatherin száj-víz, Popp J. G.-tól, általánosan elismert legjobb fogfentartó szer, 1 üvege 1 frt 40 krajczár.

Szem-essencia, Dr. Romerhauser-tól, a legbiztosabb szemek van elismerve, mindennemű fagybakok és ideült sebek stb. ellen. 1 tégely 40 kr.

Élet-essencia (prági cseppek), jóles, erős emésztés s indennemü altesti bajok ellen. Eg. üvege 20 kr.

Valamennyi francia különlegesség raktáron tartatik, vagy kívánatra pontosan és legelősebben beszerzik.

Postai küldemények 5 frt aluli megrendeléseknél csakis az összeg előleges beküldésével, nagyobb összegeknek utánvétellel is eszközöltek.

A legtöbb elősorolt specialitás kapható Budapestben, **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerárában, király-utca 12. sz. alatt is.

Tapasztalataim, désem alatt bécsi, német-honi és belgiumi gyógyszerárakban szereztem, de azon körülmény is, hogy a külföldi gyógyszerárak elszaporodását ellensúlyozzam, arra indítottak, hogy a leg-nagyobb gyógyszerjű növénykivonatokból, dr. Kvapil orvosi utasítása szerint a máris nagy kedveltségű

kárpáti egészségi labdacokat

készítem és forgalomba hoztam, melyek eldugulás, nyálkásodás, étvágyhiány, gyomorhaj, felfúvódások, szédülés, fejfájás, váltóláz, aranyér, bőrkütesek, köcsvény, vízkór és vesebajok ellen a legenyesebb sikerrel alkalmazhatók. — Egy skatulya 21 kr., egy tegeres 6 skatulyával 1 frt 5 kr., nem bérmentes küldeményül 5 kr. bélyegdíjjal több. Ha a labdacok árához 20 kr. mellékeltek és az egész összeg posta-utalvánnyal beküldetik, akkor a megrendelt mennyiség az összes bírodalomba bárholva bérmentve küldetik. Ezen esetben egy tegeres ára 1 frt 25 kr., 2 tegeres 2 frt 30 kr., 3 tegeres 3 frt 35 kr., 4 tegeres 4 frt 40 kr., 5 tegeres 5 frt 45 kr.

SZÉTKÜLDÉSI FÖRÁKTÁR.

Friedrich János gyógyszeráraknál Malackán, Pozsonym.

RAKTÁR:

Budapest: Palaki Károly, Széchenyi-sztr. az újpesti elcsiben.

Pozsonyban: Piszatory Bódog, Debreczenben: Mihálovits Istv., Kecskeméten: Molnár János, Segedén: Kovács Albert, Veszprémen: Tarczyai János, Veszprémen: Müller István.

Kés-Csaba, Kula, Pozsony, Nagy-Sombaton: Dobo Istv., Lugoson: Vártes L., Nyiregyháza: Korányi Imre, továbbá a gyógyszerárakban: Prívigyhán, Besztercebányán, Bries, Tiszaszék, Nyitra, Bars, Szt-Kereszt, Bécsben: (Währing) Tenka.

Legújabb hálaíratok.

Nagyon tisztelt gyógyszerész úr! Kérem ismét három tegeresét kitűnő egészségi labdacokból. Az isten áldja meg ezen találmányért, miután labdacok ismét teljesen helyreállítottak. — B.-Alja 1882. szeptember 16-án.

Duschke Ferencz bányászti. Tekintetes úr! A nemrég küldött labdacokból plebaniában beleg gyermekét két szétosztottam, s miután tapasztaltam, hogy ezekre kitűnően hatnak, emellett kérek ismét hat tegereset. Liptó-Hutty 1882. július 2.

Diveczky János, plebános. Kérek két tegeresét egészségi labdacokból küldeni; miután ezeket miután nélkülözhetlen háziészert találtam, ezennel köszönetemet nyilvánosan kifejezem. Banastor. 1882. szeptember 4.

Hirschenhauser E. Sziveskedjék mellékelte összegért nekem ismét két csomagot egészségi labdacokból, melyek kitűnő hatása az aranyéremel tagadhatlan, mi magamon tapasztaltam, küldeni. Körömd, 1882. március 20-án.

Kerecsényi I. rel. plebános. Nagyon tisztelt gyógyszerész úr! Kérek melletti kitűnő egészségi labdacokból két tegeresét küldeni, miután évek során át pedig használatára szokva vagyok, és ezek igen jó sikerrel, úgy hogy házamban nélkülözhetlenné lettek. Rozsnyó, 1882. december 4-én.

Hedry Nándor, pénzügyi hivatalnok. Kérek azonnal 6 dobot labdacokból küldeni. Az isten ezen jó hatását gyógytalálmányáért áldja meg. Bécs, 1882. augusztus 22-én.

Helyettesy Lajos, plebános. Labdacok kitűnő hatásúak, melyek évek óta elvesztett egészségét visszaadta, alulírott önnek nyilvánosan köszönetét fejezi ki. Givandorf, 1882. okt. Scheider Antal, földmívelő.

5-1K SZÁM. 1884. BUDAPEST, FEBRUÁR 3. XXXI. ÉVFOLYAM

Előzetes fűtetek: VASÁRNAPI UJSÁG és egész évre 12 frt POLITIKAI UJDONSÁGOK együtt: félévre... 6 + Csupán a VASÁRNAPI UJSÁG: egész évre 8 frt félévre... 4 + Csupán a POLITIKAI UJDONSÁGOK: egész évre 6 frt félévre... 3 + Külföldi előfizetőkhez a postaiilag meghatározott viteldj is csatolandó.

GORDON TÁBORNOK.

Szudán lecsendesítése a legnehezebb, legbonyolultabb kérdések egyikévé vált, melyek ez idő szerint a külföldi diplomáciát foglalkoztatják. Három államnak, Egyiptomnak, a török portának és Angliának áll leginkább érdekében, hogy a félkelésnek valami uton-módon véget vessék s a Vörös-tenger mellékén békés állapotok létesüljenek. A megoldási módra nézve azonban nem engedi megállapodásra jüni őket az egymás iránti féltékenykedés.

Egyiptom volna első sorban hivatva megtörni a nagyra nőtt lázadást. Erre azonban sem pénz, sem hadereje nincs elég. A máhdi megemmisítette az ellene küldött tizeret főny hadat s urává lett a Nilus forrásai területének és Felső-Egyiptomot fenyegeti. A porta szivesen küldene expedíciót, de azt egyéb nehézségeken kívül Anglia politikája ellenzi, nem állván érdekében, hogy a szultán fönhatósága Egyiptom fölött megerősödjék, már pedig ennek nem lehetne egyéb következése. De viszont Anglia is meggondolja, míg egy oly költséges és az áldozatokkal arányban nem álló sikerű hadjáratra vállalkoznék, moha nincsen számba vehető angol politikus, a ki áldozatokra ne volna hajlandó azért a nagy érdekét, hogy Angliának a suezai csatornán és Vörös-tengeren keresztül Kelet-Indiával zavartalan közlekedése biztosítsák.

több sikert ígér, mint egy középszerű fegyveres erő.

Gordon tábornok ritka ember a maga nemében. Valóságos nevezetesség. A mellett, hogy vitéz és okos angol tábornok, a menyei bírodalomnak elsőrendű mandarinja is, és azonfelül török pasa. Ő tehát az angol és a török hatalom képviselőjeként léphet föl, mint mind a kettőnek bizalmi embere. S ha a máhdi megtudja, hogy meghatalmazása egész odáig terjed, hogy Szudánnak még függetlenségét is biztosíthat: igen okatlan profétának kellene lennie, ha vele szóba nem állana, hanem úgy bámul el vele, mint azt a barbár népek a békeküldöttekkel tenni megszokták.

Gordon Károly György... mint a kínai taipingi lázadás elnyomása óta általában nevezni szokták, «kínai Gordon», Gordon Henrik Vilmos mérnökri tábornok és Enderby Sámuel hajótulajdonos leányának fia. Nagyatya, Enderby, többek közt arról nevezetes, hogy a bosztoni kikötőben az ő hajója volt az, melyről az amerikaiak a tengerbe hányták a theát s mely esemény tudvaleg az Egyesült-államok szabadságharcának előjátéka lett.

Gordon tábornok egész fiatalon lépett 1852-ben a hadseregbe s két évvel később a krími hadjáratban annyira kitüntette magát, hogy annak végével előbb Bessarabiában, később Örményországban a határmegállapító bi-

GORDON TÁBORNOK.

A MOHAI ÁGNES FORRÁS

hazánk egyik legszentsávdusabb SAVANYUVÍZE

kitűnő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmán alapuló bajainál. Általában a víz mind azon körökön kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervei élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos. Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend. 1883. évben 1 millió palaczok szállítottatott el.

Fris töltésben mindenkor kapható

Édeskuty L.

m. kir. udv. aszanyvíz-szállító Budapestben. Ügyszintén minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

Lalla Roukh KELETI REGE.

Irta **MOORE TAMÁS.**

Angolból fordította **LŐRINCZI LEHR ZSIGMOND.**

Ára füzve 1 frt 60 kr. — Vászomban kátve 2 frt.

Amerikai köcsvény-kenőcs, gyorsan és biztosan ható, kétféle: a legújabb szer, minden külső bőrtisztításra, arcvonások tisztítására, hajmosásra, szappanosításra, gőrs, ideges fogfájás, fejfájás, nátha, megfázás, stb. stb. ellen. 1 frt 20 kr.

Csukamáj-olaj, (Doroch), valódi eredeti, több minőség. Egy üveg 1 frt.

Por lábizzadási ellen. Ezen szer utkövetés után mindig elűzi a lábizzadást s az ezáltal keletkező kellemetlen szagot, épen tartja a lábbelit, és ártalmatlan szernek van bebizonyítva. Egy doboz ára 50 krajczár.

Georgé Pate pektorale-ja, sok év óta a legbiztosabb köhögés, rekedtség, hurut, mell- és tüdőbajok, gyégbántalmak ellen legjobb és legteljesebb segéd-és-erkek általánosan elismerve. 1 doboz ára 50 krajczár.

Tannochinin-hajkenőcs Pserhofer J.-tól, sok év óta a legbiztosabb és legenyesebb hámoztató szer, a legkülönbözőbb és legújabb szappanok, szappanosításra, gőrs, ideges fogfájás, fejfájás, nátha, megfázás, stb. stb. ellen. 1 frt 20 kr.

Egyetemes tapasz Steudel tanártól való, merész kelevények, a lábák régi, idősákonként felnyúló kitései, makacs mirigykelesek, fűzőkölyvár, sebes és gyulladákos mell, megfázott tagok, köcsvény és hasonló bajok ellen jónak bizonyult. Egy tégely 50 krajczár.

Egyetemes tisztító-só Bullrich A. W.-tól. Kitűnő házi-és-magán-élethez minden következményei, a. m. fejfájás, szédülés, gyomorgörcs, gyomorbántalmak, aranyér, dugulás, stb. ellen. Egy csomag 1 frt.

Lalla Roukh KELETI REGE. Irta **MOORE TAMÁS.** Angolból fordította **LŐRINCZI LEHR ZSIGMOND.** Ára füzve 1 frt 60 kr. — Vászomban kátve 2 frt.